



Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji razširjeni senat)

z dne 1. junija 2022 *

„Ekonomska in monetarna unija – Bančna unija – Enotni mehanizem za reševanje kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij (EMR) – Postopek reševanja, ki se uporablja, ko subjekt propada ali bo verjetno propadel – Shema za reševanje, ki jo je EOR sprejel za banko Banco Popular Español – Prenos pooblastila – Obveznost obrazložitve – Načelo dobrega upravljanja – Člen 20 Uredbe (EU) št. 806/2014 – Pravica do izjave – Lastninska pravica“

V zadevi T-570/17,

Algebris (UK) Ltd s sedežem v Londonu (Združeno kraljestvo),

Anchorage Capital Group LLC s sedežem v New Yorku, New York (Združene države Amerike),

ki ju zastopajo T. Soames, N. Chesaites, odvetnika, in R. East, solicitor,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata L. Flynn in A. Steiblyté, agenta,

tožena stranka,

ob intervenciji

Enotnega odbora za reševanje (EOR), ki ga zastopata J. King in M. Fernández Rupérez, agentki, skupaj z B. Meyringom, S. Schelom, F. Fernándezom de Trocónizom Roblesom, T. Klupschem in S. Iancom, odvetniki,

ter

Banco Santander, SA s sedežem v Santanderju (Španija), ki jo zastopajo J. Rodríguez Cárcamo, A. M. Rodríguez Conde in D. Sarmiento Ramírez-Escudero, odvetniki, ter G. Cahill, barrister,

intervenientki,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije (EU) 2017/1246 z dne 7. junija 2017 o odobritvi sheme za reševanje za Banco Popular Español, SA (UL 2017, L 178, str. 15),

* Jezik postopka: angleščina.

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji razširjeni senat),

v sestavi M. van der Woude, predsednik, M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (poročevalec), sodniki, in G. Steinfatt, sodnica,

sodni tajnik: P. Cullen, administrator,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 24. junija 2021

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- 1 Po finančni krizi leta 2008 je bila sprejeta odločitev, da se v Evropski uniji ustanovi bančna unija, ki temelji na celovitih in podrobnih enotnih pravilih za finančne storitve za notranji trg kot celoto, sestavljajo pa jo enotni mehanizem nadzora ter novi okviri za jamstva za vloge in reševanje.
- 2 Prvi korak k ustanovitvi bančne unije je bila vzpostavitev enotnega mehanizma nadzora (EMN) z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63). V skladu z uvodno izjavo 12 te uredbe bi moral EMN zagotavljati, da se politika Unije, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij, izvaja usklajeno in učinkovito, da se enotna pravila za finančne storitve uporabljajo enako za kreditne institucije v vseh zadevnih državah članicah ter da so te kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti, ki ga ne ovirajo drugi pomisleki, ki niso bonitetne narave. V ta namen so se z Uredbo št. 1024/2013 na Evropsko centralno banko (ECB) prenesle posebne naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami, da bi se prispevalo k varnosti in trdnosti kreditnih institucij ter k stabilnosti finančnega sistema v Uniji in vsaki državi članici.
- 3 Nato je bila sprejeta Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190). V njeni uvodni izjavi 1 je navedeno:

„Med finančno krizo se je pokazalo, da na ravni Unije ni ustreznih instrumentov za učinkovito obravnavanje nestabilnih ali propadajočih kreditnih institucij in investicijskih družb [...]. Takšni instrumenti so potrebni predvsem za preprečevanje insolventnosti ali, kadar se ta pojavi, za zmanjšanje negativnih posledic z ohranitvijo sistemsko pomembnih funkcij zadevne institucije. Te težave so med krizo bistveno prispevale k temu, da so morale države članice reševati institucije z denarjem davkoplačevalcev. Cilj verodostojnega okvira za sanacijo in reševanje je v čim večji možni meri preprečiti potrebo po takšnem ukrepu.“

- 4 Cilj Direktive 2014/59 je uvesti splošna minimalna harmonizacijska pravila nacionalnih določb, ki urejajo reševanje bank po vsej Uniji, in zagotavlja sodelovanje med organi za reševanje pri obravnavanju propadov čezmejnih bank. V zvezi s tem Direktiva 2014/59 med drugim v členu 3(1) določa, da vsaka država članica določi enega ali, izjemoma, več organov za reševanje, ki so pristojni za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje.
- 5 Vendar ob upoštevanju na eni strani tega, da Direktiva 2014/59 ni prinesla centralizacije odločanja na področju reševanja, da je v osnovi določala skupne instrumente za reševanje in pooblastila za reševanje, ki so na voljo nacionalnim organom vsake države članice, in da je nacionalnim organom prepuščala, da sami presodijo glede uporabe teh instrumentov in nacionalnih shem za financiranje reševanja, ter ob upoštevanju na drugi strani tega, da ta direktiva državam članicam ni v celoti preprečevala, da bi sprejemale ločene in potencialno neskladne odločitve glede reševanja čezmejnih skupin, je bila sprejeta odločitev, da se vzpostavi enotni mehanizem za reševanje (EMR).
- 6 Tako je bil drugi korak k ustanovitvi bančne unije sprejetje Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).
- 7 V uvodni izjavi 12 Uredbe št. 806/2014 je navedeno:

„Zagotavljanje učinkovitih odločitev za reševanje propadajočih bank znotraj Unije, vključno z uporabo sredstev, ki se zberejo na ravni Unije, je bistveno za dokončno vzpostavitev notranjega trga za finančne storitve. Znotraj notranjega trga, lahko propad bank v eni državi članici vpliva na stabilnost finančnih trgov celotne Unije. Zagotavljanje učinkovitih in enotnih pravil reševanja in enakih pogojev financiranja reševanja po vseh državah članicah je v interesu ne le držav članic, v katerih te banke delujejo, ampak tudi vseh držav članic na splošno, in sicer kot sredstvo za zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev in za izboljšanje delovanja notranjega trga. Bančni sistemi na notranjem trgu so med seboj zelo povezani, skupine bank so mednarodne narave in aktive bank vsebujejo velik delež tujih sredstev. Brez EMR bi imele krize bank v državah članicah, ki sodelujejo v EMN, močnejši negativen sistemski učinek tudi v nesodelujočih državah članicah. Vzpostavitev EMR bo zagotovila nevtralen pristop pri obravnavanju propadajočih bank in bo tako povečala stabilnost bank sodelujočih držav članic in preprečila prelivanje učinkov kriz v nesodelujoče države članice, s tem pa olajšala delovanje notranjega trga kot celote. Mehanizmi za sodelovanje z institucijami, ustanovljenimi v sodelujočih in nesodelujočih državah članicah, bi morali biti jasni, nobena država članica ali skupina držav članic pa ne bi smela biti posredno ali neposredno diskriminirana kot kraj izvajanja finančnih storitev.“
- 8 V skladu s členom 1, prvi odstavek, Uredbe št. 806/2014 je predmet urejanja te uredbe določiti enotna pravila in enotni postopek za reševanje subjektov iz člena 2 s sedežem v sodelujočih državah članicah, in sicer bank, katerih matični nadzornik je ECB ali pristojni nacionalni organ v državah članicah, katerih valuta je euro, ali v državah članicah, katerih valuta ni euro, ki so vzpostavile tesno sodelovanje v skladu s členom 7 Uredbe št. 1024/2013 (glej uvodno izjavo 15 Uredbe št. 806/2014).

- 9 Člen 1, drugi odstavek, Uredbe št. 806/2014 določa, da ta enotna pravila in ta enotni postopek izvaja enotni odbor za reševanje (EOR), ustanovljen v skladu s členom 42 iste uredbe, skupaj s Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo ter nacionalnimi organi za reševanje v okviru EMR, ustanovljenega s to uredbo. Določa tudi, da je EMR podprt z enotnim skladom za reševanje (ESR).
- 10 V skladu s členom 16(1) Uredbe št. 806/2014 EOR odloči o ukrepu za reševanje v zvezi s finančno institucijo s sedežem v sodelujoči državi članici, kadar so izpolnjeni trije pogoji iz člena 18(1) iste uredbe.
- 11 S prvim pogojem se zahteva, da subjekt propada ali bo verjetno propadel. Oceno tega pogoja sprejme ECB po posvetovanju z EOR ali EOR, za ta pogoj pa se šteje, da je izpolnjen, kadar nastopi vsaj ena od okoliščin iz člena 18(4) Uredbe št. 806/2014.
- 12 Z drugim pogojem se domneva, da ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorna dejavnost preprečila propad tega subjekta v razumnem času.
- 13 Tretji pogoj določa, da je ukrep za reševanje potreben zaradi javnega interesa, in sicer za uresničitev enega ali več ciljev reševanja ter če s prenehanjem subjekta v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri.
- 14 V členu 14 Uredbe št. 806/2014 so kot cilji reševanja naštet: zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij; izogniti se resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost zlasti s preprečevanjem širjenja negativnih učinkov; zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javne finančne podpore; zaščititi vlagatelje in investitorje ter zaščititi kapital in sredstva strank.
- 15 Člen 20(1) Uredbe št. 806/2014 določa, da preden se EOR odloči za ukrep za reševanje ali za izvajanje pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih lastniških instrumentov, zagotovi, da oseba, neodvisna od vseh javnih organov, vključno z EOR in nacionalnim organom za reševanje, in od zadevnega subjekta, opravi pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti zadevnega subjekta.
- 16 V skladu s členom 20(15) Uredbe št. 806/2014 je vrednotenje sestavni del odločitve o uporabi instrumenta za reševanje ali izvajanju pooblastila za reševanje ali odločitve o pooblastilu za odpis ali konverzijo lastniških instrumentov.
- 17 Kadar so pogoji iz člena 18(1) Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, EOR sprejme shemo za reševanje.
- 18 Pri ukrepanju v okviru postopka reševanja morajo EOR, Svet in Komisija sprejeti vse primerne ukrepe za zagotavljanje, da se ukrep za reševanje sprejme v skladu z nekaterimi načeli, naštetimi v členu 15 Uredbe št. 806/2014, med katerimi sta načelo, v skladu s katerim delničarji institucije v postopku reševanja prevzamejo prve izgube, in načelo, v skladu s katerim noben upnik ne utrpi večjih izgub, kot bi jih, če bi prišlo do prenehanja subjekta, na katerega se nanaša ukrep za reševanje, po običajnem insolvenčnem postopku.

- 19 EOR v shemi za reševanje določi uporabo instrumentov za reševanje. V členu 22(2) Uredbe št. 806/2014 so naštetih različni razpoložljivi instrumenti za reševanje, in sicer instrument prodaje poslovanja, instrument premostitvene institucije, instrument izločitve sredstev in instrument za reševanje s sredstvi upnikov.
- 20 V shemi za reševanje lahko EOR izvaja tudi pooblastilo za odpis ali konverzijo lastniških instrumentov zadevnega subjekta pod pogoji iz člena 21 Uredbe št. 806/2014. V skladu s členom 19 Uredbe št. 806/2014 lahko ukrep za reševanje vključuje tudi odobritev državne pomoči ali uporabo ESR.
- 21 V skladu s členom 18(7) Uredbe št. 806/2014 EOR shemo za reševanje takoj po njenem sprejetju pošlje Komisiji. Komisija v 24 urah po tem, ko ji EOR pošlje shemo za reševanje, to shemo podpre ali ji nasprotuje glede njenih diskrecijskih vidikov v primerih, ki niso zajeti v tretjem pododstavku, in sicer upoštevanje merila javnega interesa ali bistvena sprememba zneska ESR. V zvezi z zadnjenavedenimi diskrecijskimi vidiki Komisija v 12 urah po tem, ko ji EOR pošlje shemo za reševanje, Svetu priporoči, naj shemi za reševanje, ki jo je sprejel EOR, nasprotuje zato, ker ne izpolnjuje merila javnega interesa, ali naj odobri bistveno spremembo zneska ESR, ki je določen v shemi za reševanje, ki jo je sprejel EOR, ali tej spremembi nasprotuje. Shema za reševanje lahko začne veljati le, če ji Svet ali Komisija v 24 urah po tem, ko jo je EOR poslal, ne nasprotuje.
- 22 Člen 18(9) Uredbe št. 806/2014 določa, da EOR zagotovi, da se sprejmejo potrebni ukrepi za reševanje, da lahko zadevni nacionalni organi za reševanje izvajajo shemo za reševanje. Shema za reševanje se naslovi na te organe in jim daje navodila, ti organi pa sprejmejo vse potrebne ukrepe za njeno izvedbo v skladu s členom 29 te uredbe, tako da izvajajo pooblastila za reševanje.
- 23 Po sprejetju ukrepa za reševanje EOR v skladu s členom 20(16) Uredbe št. 806/2014 zagotovi, da neodvisna oseba izvede vrednotenje za namene ocenjevanja, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za institucijo v postopku reševanja uveden običajni insolvenčni postopek. V skladu s členom 76(1)(e) Uredbe št. 806/2014 to vrednotenje lahko privede do plačila nadomestila delničarjem ali upnikom, če so ti v okviru reševanja utrpeli večjo izgubo, kot bi jo utrpeli v primeru prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku.

Dejansko stanje spora in dejstva po vložitvi tožbe

- 24 Tožeči stranki, družbi Algebris (UK) Ltd in Anchorage Capital Group LLC, sta upravitelja investicijskih skladov, ki sta imela v lasti instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali instrumente dodatnega kapitala banke Banco Popular Español, SA (v nadaljevanju: Banco Popular), preden je bila v zvezi z njo sprejeta shema za reševanje.

Položaj banke Banco Popular pred sprejetjem sheme za reševanje

- 25 Skupina Banco Popular, katere matična družba je bila banka Banco Popular, je bila na datum reševanja šesta španska bančna skupina.
- 26 Leta 2016 je banka Banco Popular kapital povečala za 2,5 milijarde EUR.

- 27 Na izvršni seji EOR je bil 5. decembra 2016 sprejet načrt reševanja za skupino Banco Popular. V tem načrtu reševanja je bil prednostni instrument za reševanje instrument za reševanje s sredstvi upnikov iz člena 27 Uredbe št. 806/2014.
- 28 Banka Banco Popular je 3. februarja 2017 objavila svoje letno poročilo za leto 2016, v katerem je napovedala potrebo po izrednih rezervacijah v znesku 5,7 milijarde EUR, posledica katere bodo konsolidirane izgube v znesku 3,485 milijarde EUR, in imenovanje novega predsednika.
- 29 Družba BDRS Ratings Limited (DBRS) (zdaj DBRS Morningstar) je 10. februarja 2017 znižala oceno banke Banco Popular z negativnimi obeti glede na oslavljen položaj kapitala banke Banco Popular po večjih neto izgubah, kot so bile predvidene v njenem letnem poročilu, navedenem v točki 28 zgoraj, ter prizadevanja banke Banco Popular za zmanjšanje še vedno velikega deleža nedonosnih sredstev.
- 30 Banka Banco Popular je 3. aprila 2017 objavila rezultate notranjih revizij, pri čemer je navedla, da bodo morda potrebni popravki letnega poročila za leto 2016. Te prilagoditve so bile opravljene v finančnem poročilu banke Banco Popular za prvo četrtletje leta 2017.
- 31 Predsednik upravnega odbora je na letni skupščini delničarjev 10. aprila 2017 napovedal, da banka zaradi položaja skupine, kar zadeva kapital in raven nedonosnih sredstev, načrtuje bodisi povečanje kapitala bodisi korporacijsko dejanje. Glavni izvršni direktor banke Banco Popular je bil nadomeščen manj kot eno leto po prevzemu položaja.
- 32 Po objavi z dne 3. aprila 2017 o potrebi po prilagoditvi finančnih rezultatov za leto 2016 je družba DBRS 6. aprila znižala oceno banke Banco Popular, pri čemer je ohranila negativne obete. Družbi Standard & Poor's in Moody's Investors service (v nadaljevanju: Moody's) sta 7. aprila oziroma 21. aprila 2017 prav tako znižali oceno banke Banco Popular z negativnimi obeti.
- 33 Banka Banco Popular je aprila 2017 sprožila postopek zasebne prodaje s ciljem prodaje močnemu konkurentu, s čimer bi se ponovno vzpostavil njen finančni položaj. Rok za predložitev ponudb morebitnih zainteresiranih kupcev za nakup banke Banco Popular je bil 10. junij 2017, nato pa je bil ta rok podaljšan do konca junija 2017.
- 34 Banka Banco Popular je 5. maja 2017 predstavila svoje finančno poročilo za prvo četrtletje leta 2017, v katerem je objavila izgube v znesku 137 milijonov EUR.
- 35 Zahteva glede likvidnostnega kritja (*Liquidity Coverage Requirement*) za banko Banco Popular je 12. maja 2017 padla pod najnižji prag 80 %, določen v členu 460(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1).
- 36 Banka Banco Santander, SA je banko Banco Popular z dopisom z dne 16. maja 2017 obvestila, da ne more predložiti zavezujoče ponudbe v okviru postopka zasebne prodaje.
- 37 Banka Banco Popular je 16. maja 2017 v sporočilu Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, nacionalna komisija za trg vrednostnih papirjev, Španija) o upoštevnem dejstvu navedla, da so potencialni kupci izrazili interes v postopku zasebne prodaje, vendar ni bila podana nobena zavezujoča ponudba.

- 38 Agencija FITCH je 19. maja 2017 znižala dolgoročno oceno banke Banco Popular.
- 39 Predsednica EOR, Elke König, je 23. maja 2017 s televizijo Bloomberg opravila intervju, v katerem so ji med drugim postavili vprašanje glede položaja banke Banco Popular.
- 40 Maja 2017 se je v številnih medijskih člankih poročalo o težavah banke Banco Popular. Kot primer je treba navesti članek z dne 11. maja 2017, objavljen na spletnem mestu *elconfidencial.com* in naslovljen „Saracho odredil nujno prodajo banke Popular družbama JP Morgan in Lazard zaradi tveganja stečaja“ (*Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra*). V tem članku je navedeno, da je predsednik banke družbi JP Morgan in Lazard pooblastil za organizacijo nujne prodaje banke zaradi tveganja stečaja zaradi velikega odliva vlog zasebnih in institucionalnih strank ter da je menil, da je edini način za zagotovitev sposobnosti preživetja banke popolna in takojšnja prodaja celotne skupine. V članku je navedeno, da „bi zaradi nadaljnega odliva vlog in zaprtja zunanjih virov financiranja za banko obstajalo resno tveganje stečaja ter da je bil [njen predsednik] zato prisiljen uporabiti najbolj drastičen ukrep in postopoma opustiti prodajo njenih sredstev, da bi izboljšal kapitalske količnike in izpolnil zahteve ECB“.
- 41 V članku, ki je bil 15. maja 2017 objavljen na spletnem mestu *elconfidencial.com* in naslovljen „ECB sredi postopka prodaje banke Banco Popular dva meseca izvajala preglede“ (*El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta*), se je poročalo, da je do načrta prodaje banke Banco Popular, ki ga je začel njen predsednik, prišlo po pregledu ECB, ki je potrdila primanjkljaj rezervacij. V skladu s tem člankom so inšpektorji ECB ugotovili, da so težave banke Banco Popular povezane s primanjkljajem rezervacij za kritje izpostavljenosti na trgu nepremičnin in da se je treba izogniti občasnim odlivom vlog. Ti inšpektorji so prav tako izrazili svoje nezadovoljstvo v zvezi s predstavitvijo računovodskih izkazov za leto 2016.
- 42 Agencija Reuters je 31. maja 2017 objavila članek z naslovom „EU opozorjena na tveganje stečaja banke Banco Popular“ (*EU warned of wind-down risk for Spain's Banco Popular*). V tem članku je med drugim navedeno, da je po navedbah uradnika Unije, ki je ostal anonimen, eden od glavnih nadzornikov bank v Evropi uradnike Unije opozoril, da bi šla banka Banco Popular lahko v stečaj, če ji ne bi uspelo najti kupca. V skladu s tem člankom je ta uradnik navedel tudi, da je predsednica EOR pred kratkim izdala „zgodnje opozorilo“ in izjavila, da EOR s posebno pozornostjo spremlja postopek (banke Banco Popular) zaradi morebitnega posredovanja.
- 43 EOR je istega dne objavil sporočilo za javnost, v katerem je nasprotoval vsebini tega članka.
- 44 Banka Banco Popular se je v prvih dneh junija 2017 soočila z množičnim dvigovanjem likvidnih sredstev.
- 45 Banka Banco Popular je 5. junija 2017 zjutraj pri Banco de España (banka Španije) vložila prvo prošnjo za nujno likvidnostno pomoč, popoldne pa še drugo prošnjo, ki je vsebovala povišanje zahtevanega zneska zaradi znatnih denarnih tokov. Na podlagi prošnje banke Španije in po oceni ECB z istega dne v zvezi s prošnjo banke Banco Popular za nujno likvidnostno pomoč Svet ECB ni nasprotoval temu, da se banki Banco Popular odobri nujna likvidnostna pomoč za obdobje do 8. junija 2017. Banka Banco Popular je prejela del te nujne likvidnostne pomoči, nato pa je banka Španije navedla, da banki Banco Popular ne more zagotoviti dodatne nujne likvidnostne pomoči.
- 46 Družbi DBRS in Moody's sta 6. junija 2017 znižali oceno banke Banco Popular.

Druga dejstva pred sprejetjem sheme za reševanje

- 47 EOR je 23. maja 2017 družbo Deloitte kot neodvisnega izvedenca pooblastil za vrednotenje banke Banco Popular v skladu s členom 20 Uredbe št. 806/2014.
- 48 EOR je 24. maja 2017 od banke Banco Popular na podlagi člena 34 Uredbe št. 806/2014 zahteval informacije, potrebne za izvedbo njenega vrednotenja. 2. junija 2017 je od banke Banco Popular zahteval tudi, naj predloži informacije o postopku zasebne prodaje in naj zagotovi dostop do varne virtualne podatkovne sobe, ki jo je zadnjenavedena vzpostavila v okviru tega postopka.
- 49 Na izvršni seji EOR je bil 3. junija 2017 sprejet Sklep SRB/EES/2017/06, naslovljen na Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, sklad za urejeno prestrukturiranje bank, Španija), o trženju banke Banco Popular. EOR je odobril takojšnji začetek postopka prodaje banke Banco Popular s strani FROB in zadnjenavedenemu sporočil zahteve v zvezi s prodajo v skladu s členom 39 Direktive 2014/59. EOR je med drugim navedel, da mora FROB stopiti v stik s petimi potencialnimi kupci, ki so bili v okviru postopka zasebne prodaje povabljeni k predložitvi ponudbe.
- 50 Od petih potencialnih kupcev sta se dva odločila, da ne bosta sodelovala v postopku prodaje, enega pa je ECB izključila iz bonitetnih razlogov.
- 51 Potencialna kupca, ki sta se odločila, da bosta sodelovala v postopku prodaje, banki Banco Santander in Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA), sta 4. junija 2017 podpisala sporazum o nerazkrivanju podatkov, 5. junija 2017 pa sta dobila dostop do virtualne podatkovne sobe.
- 52 EOR je 5. junija 2017 na podlagi člena 20(5)(a) Uredbe št. 806/2014 sprejel prvo vrednotenje (v nadaljevanju: vrednotenje 1), katerega namen je bil prispevati k ugotovitvi, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje, kakor so opredeljeni v členu 18(1) Uredbe št. 806/2014.
- 53 ECB je 6. junija 2017 po posvetovanju z EOR v skladu s členom 18(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014 sprejela oceno, ali banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla.
- 54 V tej oceni je ECB navedla, da se je likvidnostni položaj banke Banco Popular v preteklih mesecih močno poslabšal predvsem zaradi znatnega izčrpanja njene depozitne osnove. Banka Banco Popular se je soočila z znatnimi denarnimi odlivi v vseh segmentih strank. ECB je naštel dogodka, ki so privedli do likvidnostnih težav, s katerimi se je morala soočiti banka Banco Popular.
- 55 V zvezi s tem je ECB ugotovila, da je banka Banco Popular februarja 2017 ob predložitvi letnih računovodskih izkazov izrazila potrebo po izrednih rezervacijah za znesek 5,7 milijarde EUR, ki je privedla do izgub v znesku 3,485 milijarde EUR v letu 2016, ter naznanila zamenjavo svojega dolgoletnega predsednika, ki je opravil revizijo strategije banke. Objava dodatnih rezervacij in izgub ob koncu poslovnega leta je povzročila znižanje ocene, ki jo je banki Banco Popular 10. februarja 2017 dodelila družba DBRS, ter vzbudila resno zaskrbljenost strank banke Banco Popular, ki se je izrazila v znatnem in nepričakovanem dvigovanju vlog ter povečanem obisku strank v podružnicah banke.

- 56 ECB je navedla tudi, da je to, da je banka Banco Popular 3. aprila 2017 objavila *ad hoc* javno izjavo, v kateri so bili navedeni rezultati več notranjih revizij, ki bi lahko pomembno vplivali na računovodske izkaze institucije, ter potrdila, da bo glavni izvršni direktor zamenjan manj kot leto po prevzemu dolžnosti, sprožilo nov val dvigovanja vlog. ECB je ugotovila, da je ta val dvigovanja vlog spodbudilo tudi:
- znižanje ocene banke Banco Popular s strani družbe Standard & Poor's 7. aprila 2017;
 - obvestilo banke Banco Popular z dne 10. aprila 2017, da ne bo izplačala dividend in da bo morda potrebno povečanje kapitala ali korporacijsko dejanje zaradi negotovega stanja kapitala in potrebne uskladitve s primerljivimi podjetji pri kritju nedonosnih sredstev;
 - znižanje ocene banke Banco Popular s strani družbe Moody's 21. aprila 2017;
 - razkritje rezultatov prvega četrtletja leta 2017, ki so bili slabši od predvidenih;
 - nenehno negativno poročanje medijev, kot sta članka z dne 11. in 15. maja 2017, navedena v točkah 40 in 41 zgoraj, iz katerih izhaja, da je predsednik banke Banco Popular odredil nujno prodajo banke zaradi neposrednega tveganja stečaja ali pomanjkanja likvidnostnih sredstev ter da se je morala banka soočiti s potrebo po znatnih dodatnih rezervacijah zaradi inšpekcijskega pregleda na kraju samem s strani nadzornika.
- 57 ECB je ugotovila tudi, da so bile vloge, izgubljene od 31. maja 2017, še posebej upoštevne, potem ko je bilo v medijih razkrito, da bi lahko prišlo do prenehanja banke, če postopek prodaje v teku ne bi bil uspešen v zelo kratkem času.
- 58 Poleg tega je ECB opozorila, da čeprav je banka Banco Popular v preteklih tednih razvila različne ukrepe, ki ustvarjajo dodatna likvidna sredstva, in jih začela izvajati, obseg realiziranih in še vedno pričakovanih prilivov ni zadostoval, da bi se odpravilo zmanjšanje likvidnostnega položaja banke Banco Popular na datum ocene. Prav tako je navedla, da tudi z uporabo nujne likvidnostne pomoči, ki ji Svet ECB 5. junija 2017 ni nasprotoval, likvidnostni položaj na ta datum ni zadostoval za zagotovitev, da bo banka Banco Popular lahko izpolnila svoje obveznosti najpozneje 7. junija 2017.
- 59 ECB je menila, da ukrepi, ki jih je banka Banco Popular že sprejela, niso bili dovolj učinkoviti za izboljšanje njenega likvidnostnega položaja. Ugotovila je, da je banka Banco Popular kot alternativni ukrep za zagotovitev, da bo lahko izpolnila svoje obveznosti, ko zapadejo v plačilo, poskusila izvesti korporacijsko dejanje, in sicer svojo prodajo močnejšemu konkurentu. Vendar je ECB menila, da glede na slabšanje likvidnostnega položaja banke Banco Popular, neobstoj dokazov, da je ta zmožna obrniti svoj likvidnostni položaj v bližnji prihodnosti, in dejstvo, da pogajanja do tedaj niso prinesla pozitivnih rezultatov, potrditve take zasebne transakcije ni bilo mogoče predvideti v roku, ki bi banki Banco Popular omogočil, da bi odplačala svoje dolgove ali druge obveznosti, ko zapadejo v plačilo.
- 60 ECB je ugotovila, da hkrati ni bilo na voljo nadzornih ukrepov ali ukrepov za zgodnje posredovanje, ki bi omogočili takojšnjo ureditev likvidnostnega položaja banke Banco Popular in ji zagotovili dovolj časa, da bi izvedla korporacijsko dejanje ali našla drugo rešitev. Z ukrepi, ki so na voljo ECB kot pristojnemu organu na podlagi prenosa člena 104 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive

2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL 2013, L 176, str. 338) ter členov od 27 do 29 Direktive 2014/59 ali člena 16 Uredbe št. 1024/2013 v nacionalno zakonodajo, ni bilo mogoče zagotoviti, da bi banka Banco Popular glede na ugotovljeni obseg in hitrost slabšanja likvidnosti lahko odplačala svoje dolgove ali druge obveznosti, ko zapadejo v plačilo.

- 61 Nazadnje je ECB ob upoštevanju zlasti čezmernega odliva vlog, hitrosti, s katero je banka izgubila likvidnost, in njene nezmožnosti ustvarjanja drugih likvidnih sredstev menila, da obstajajo objektivni elementi, ki dokazujejo, da banka Banco Popular verjetno ni bila zmožna v bližnji prihodnosti odplačati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko zapadejo v plačilo. ECB je ugotovila, da je mogoče šteti, da banka Banco Popular propada oziroma da bo verjetno propadla v bližnji prihodnosti v skladu s členom 18(1)(a) in (4)(c) Uredbe št. 806/2014.
- 62 Upravni odbor banke Banco Popular je 6. junija 2017 ECB obvestil, da je ugotovil, da bo banka verjetno propadla.
- 63 FROB je istega dne sprejel dopis z informacijami o postopku prodaje (v nadaljevanju: dopis o postopku), v katerem je bil rok za predložitev ponudb določen na 6. junij 2017 ob polnoči.
- 64 Prav tako je istega dne banka BBVA, ena od potencialnih kupcev banke Banco Popular, FROB obvestila, da ne bo predložila ponudbe.
- 65 Družba Deloitte je prav tako 6. junija 2017 EOR predložila drugo vrednotenje (v nadaljevanju: vrednotenje 2), pripravljeno na podlagi člena 20(10) Uredbe št. 806/2014. Namen vrednotenja 2 je bil oceniti vrednost sredstev in obveznosti banke Banco Popular, zagotoviti oceno obravnave, ki bi je bili delničarji in upniki deležni, če bi bil za banko Banco Popular uveden običajni insolvenčni postopek, ter prispevati k odločitvi o sredstvih in lastniških instrumentih, ki se prenesejo, in k temu, kako EOR razume tržne pogoje za namene instrumenta prodaje poslovanja. V tem vrednotenju je bila med drugim ekonomska vrednost banke Banco Popular ocenjena na 1,3 milijarde EUR v najboljšem primeru, na minus 8,2 milijarde EUR v najslabšem primeru in na minus 2 milijardi EUR pri najboljši oceni.
- 66 Banka Banco Santander je 7. junija 2017 predložila zavezujočo ponudbo.
- 67 FROB je z dopisom z dne 7. junija 2017 EOR obvestil, da je banka Banco Santander predložila ponudbo 7. junija ob 3.12 in da je bila cena, ki jo je banka Banco Santander ponudila za prodajo delnic banke Banco Popular, 1 euro. FROB je navedel, da je njegov pripravljalni odbor banko Banco Santander izbral kot uspešnega ponudnika v konkurenčnem postopku prodaje banke Banco Popular in odločil, da bo EOR predlagal, naj banko Banco Santander opredeli kot kupca v sklepu EOR o sprejetju sheme za reševanje za banko Banco Popular.

Shema za reševanje za banko Banco Popular z dne 7. junija 2017

- 68 Na izvršni seji EOR je bil 7. junija 2017 sprejet Sklep SRB/EES/2017/08 o shemi za reševanje za banko Banco Popular (v nadaljevanju: shema za reševanje) na podlagi Uredbe št. 806/2014.
- 69 V skladu s členom 1 sheme za reševanje je EOR glede na to, da so bili pogoji iz člena 18(1) Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, odločil, da bo za banko Banco Popular uvedel postopek za reševanje od datuma reševanja.

- 70 EOR je tako menil, prvič, da banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla, drugič, da ni drugih ukrepov, ki bi lahko preprečili propad banke Banco Popular v razumnem času, in tretjič, da je ukrep za reševanje v obliki instrumenta prodaje poslovanja banke Banco Popular potreben zaradi javnega interesa. V zvezi s tem je EOR navedel, da je reševanje potrebno za uresničevanje dveh ciljev iz člena 14(2) Uredbe št. 806/2014, in sicer zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij banke in izogniti se resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost, ter sorazmerno z njima.
- 71 V členu 5.1 sheme za reševanje je EOR odločil:
- „Instrument za reševanje, ki se uporablja za družbo Banco Popular, pomeni, da se s prenosom delnic na kupca poslovanje proda na podlagi člena 24 Uredbe št. 806/2014. Odpis in konverzija kapitalskih instrumentov se izvedeta neposredno pred uporabo instrumenta prodaje poslovanja.“
- 72 Člen 6 sheme za reševanje se nanaša na odpis lastniških instrumentov in instrument prodaje poslovanja. V členu 6.1 je EOR navedel ukrepe, ki jih je sprejel na podlagi svojega pooblastila za odpis iz člena 21 Uredbe št. 806/2014.
- 73 Tako je EOR v členu 6.1 sheme za reševanje odločil:
- najprej, da se odpiše nominalni znesek osnovnega kapitala banke Banco Popular v višini 2.098.429.046 EUR, kar pomeni razveljavitev 100 % delnic banke Banco Popular;
 - nato, da se celotna glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki jih je izdala banka Banco Popular in so bili ob sprejetju sheme za reševanje v obtoku, konvertira v novoizdane delnice banke Banco Popular, „nove delnice I“;
 - dalje, da se nominalna vrednost „novih delnic I“ odpiše na vrednost nič, kar pomeni razveljavitev 100 % teh „novih delnic I“;
 - nazadnje, da se celotna glavnica instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je izdala banka Banco Popular in so bili ob sprejetju sklepa o reševanju v obtoku, konvertira v novoizdane delnice banke Banco Popular, „nove delnice II“.
- 74 Člen 6.3 sheme za reševanje določa, da ti ukrepi za odpis in konverzijo temeljijo na vrednotenju 2, ki ga potrjujejo rezultati preglednega in odprtega postopka prodaje, ki ga je izvedel španski organ za reševanje, FROB.
- 75 EOR je v členu 6.5 sheme za reševanje navedel, da izvaja pooblastila, ki so mu podeljena s členom 24(1)(a) Uredbe št. 806/2014 v zvezi z instrumentom prodaje poslovanja, in odredil, da se „nove delnice II“ prenesejo na banko Banco Santander tako, da so prosto prenosljive in neobremenjene s pravicami tretjih, proti plačilu kupnine v višini 1 EUR. Pojasnjeno je bilo, da je kupec s prenosom že soglašal.
- 76 EOR je navedel tudi, da je treba prenos „novih delnic II“ izvesti na podlagi zavezujoče ponudbe kupca z dne 7. junija 2017 ter da mora to storiti FROB na podlagi Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (zakon 11/2015 o sanaciji in reševanju kreditnih institucij in investicijskih družb) z dne 18. junija 2015 (BOE št. 146 z dne 19. junija 2015, str. 50797).
- 77 Shema za reševanje je bila 7. junija 2017 ob 5.13 predložena Komisiji v odobritev.

- 78 Komisija je 7. junija 2017 ob 6.30 sprejela Sklep (EU) 2017/1246 o odobritvi sheme za reševanje za Banco Popular Español (UL 2017, L 178, str. 15, v nadaljevanju: izpodbijani sklep) in o njem uradno obvestila EOR. Shema za reševanje je zato začela veljati na isti dan.
- 79 V uvodni izjavi 4 izpodbijanega sklepa je navedeno:
- „Komisija se strinja s shemo za reševanje. Zlasti se strinja z razlogi, ki jih je navedel Enotni odbor za reševanje, zakaj je reševanje potrebno zaradi javnega interesa v skladu s členom 5 Uredbe (EU) št. 806/2014.“
- 80 FROB je istega dne sprejel ukrepe, potrebne za izvajanje sheme za reševanje, v skladu s členom 29 Uredbe št. 806/2014. V tem okviru se je FROB strinjal s prenosom novih delnic banke Banco Popular, ki so posledica konverzije instrumentov dodatnega kapitala („nove delnice II“), na banko Banco Santander.

Dejstva po sprejetju sklepa o reševanju

- 81 Družba Deloitte je 14. junija 2018 EOR posredovala vrednotenje razlik v obravnavi v skladu s členom 20, od (16) do (18), Uredbe št. 806/2014 za namene ocenjevanja, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za banko Banco Popular uveden običajni insolvenčni postopek (v nadaljevanju: vrednotenje 3). Družba Deloitte je 31. julija 2018 EOR poslala dodatek k temu vrednotenju, v katerem je popravila nekatere formalne napake.
- 82 Banka Banco Santander je 28. septembra 2018 po združitvi s pripojitvijo postala univerzalna pravna naslednica banke Banco Popular.
- 83 EOR je 17. marca 2020 sprejel Sklep SRB/EES/2020/52 o določitvi, ali je treba delničarjem in upnikom, v zvezi s katerimi so bili izvedeni ukrepi za reševanje v zvezi z banko Banco Popular, dodeliti nadomestilo. V zvezi s tem sklepom je bilo 20. marca 2020 objavljeno sporočilo v Uradnem listu Evropske unije (UL 2020, C 91, str. 2). V tem sklepu je EOR menil, da delničarji in upniki, ki jih je prizadelo reševanje banke Banco Popular, niso upravičeni do nadomestila iz ESR na podlagi člena 76(1)(e) Uredbe št. 806/2014.

Postopek in predlogi strank

- 84 Tožeči stranki sta 17. avgusta 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili to tožbo.
- 85 Banka Banco Santander in EOR sta 20. novembra oziroma 18. decembra 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predloga za intervencijo v tem postopku v podporo predlogom Komisije. Predsednik osmega senata Splošnega sodišča je s sklepi z dne 12. aprila 2019 dopustil intervencijo EOR in banke Banco Santander. Intervenientki sta predložili vloge, tožeči stranki pa sta predložili stališča o teh vlogah v za to predpisanih rokih.
- 86 Splošno sodišče je z dopisom z dne 6. julija 2018 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 svojega Poslovnika postavilo pisna vprašanja glavnim strankam. Glavne stranke so se na to zahtevo odzvale v predpisanem roku.

- 87 Tožeči stranki sta z dopisom, ki sta ga v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili 31. oktobra 2019, predložili nov dokazni predlog v skladu s členom 85(3) Poslovnika. Komisija in EOR sta vložila svoja stališča v predpisanih rokih.
- 88 Ker se je sestava senatov Splošnega sodišča spremenila, je bil sodnik poročevalec na podlagi člena 27(5) Poslovnika razporejen v tretji senat, ki mu je bila zato dodeljena ta zadeva.
- 89 Splošno sodišče je na predlog tretjega senata na podlagi člena 28 Poslovnika odločilo, da zadevo predodeli razširjenemu senatu.
- 90 Tožeči stranki sta z dopisom, ki sta ga v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili 16. oktobra 2020, predložili nov dokazni predlog v skladu s členom 85(3) Poslovnika. Komisija, EOR in banka Banco Santander so vložili svoja stališča v predpisanih rokih.
- 91 Splošno sodišče je 15. marca 2021 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika Komisijo pozvalo, naj predloži več dokumentov. Komisija je z dopisom z dne 30. marca 2021 navedla, da ne more izpolniti zahteve Sodišča, vendar da bo lahko zahtevane dokumente predložila v okviru pripravljalnega ukrepa.
- 92 Splošno sodišče je 15. aprila 2021 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika EOR pozvalo, naj predloži nekatere dokumente. EOR je z dopisom z dne 20. aprila 2021 odgovoril, da so zahtevani dokumenti deloma zaupni in da jih lahko predloži, če Splošno sodišče sprejme pripravljalni ukrep.
- 93 Splošno sodišče je z dopisom z dne 21. maja 2021 na podlagi člena 24, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije na eni strani ter člena 91(b), člena 92(3) in člena 103 Poslovnika na drugi strani Komisiji odredilo, naj predloži popolne različice sheme za reševanje, vrednotenja 2 in ocene ECB z dne 6. junija 2017 glede tega, ali banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla. Splošno sodišče je prav tako EOR odredilo, naj predloži zaupni in nezaupni različici dopisa, ki ga je banka Banco Popular 6. junija 2017 poslala ECB, vključno s prilogo, in dopisa, ki ga je ECB 18. maja 2017 poslala banki Banco Popular.
- 94 Tožeči stranki sta z dopisom, ki sta ga v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili 4. junija 2021, predložili nov dokazni predlog v skladu s členom 85(3) Poslovnika. Druge stranke so bile pozvane, naj na obravnavi predstavijo svoja stališča glede tega predloga.
- 95 Splošno sodišče je s sklepom z dne 16. junija 2021 po eni strani iz spisa izločilo zaupne različice dokumentov, ki sta jih predložila Komisija in EOR v skladu s sklepom z dne 21. maja 2021, ter po drugi strani drugim strankam posredovalo dopis, ki ga je banka Banco Popular 6. junija 2017 poslala ECB, brez priloge.
- 96 Ker sta bila dva člana tretjega razširjenega senata zadržana, je predsednik Splošnega sodišča za dopolnitev senata določil dva druga sodnika.
- 97 Stranke so na obravnavi 24. junija 2021 ustno podale navedbe in odgovorile na ustna vprašanja Splošnega sodišča.
- 98 Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- izpodbijani sklep ali, podredno, njegov člen 1 razglasi za ničen;

– plačilo stroškov naloži Komisiji.

99 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– plačilo stroškov naloži tožečima strankama.

100 Banka Banco Santander in EOR Splošnemu sodišču predlagata, naj:

– tožbo zavrne;

– plačilo stroškov naloži tožečima strankama.

Pravo

101 Tožeči stranki v podporo tožbi navajata šest tožbenih razlogov. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da Komisija ni preučila sheme za reševanje, preden jo je odobrila. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti varovanja poslovne skrivnosti in dobrega upravljanja. Četrty tožbeni razlog se nanaša na očitne napake pri presoji pri uporabi členov 14, 18, od 20 do 22 in 24 Uredbe št. 806/2014. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev lastninske pravice. Šesti tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do izjave.

102 Uvodoma je treba navesti, da tožeči stranki glede obsega nadzora, ki ga izvaja Splošno sodišče, trdita, da mora Splošno sodišče opraviti popoln in temeljit nadzor sheme za reševanje.

103 Komisija meni, da morajo sodišča Unije v okviru ničnostnih tožb, kadar se soočajo z zapletenim tehničnim vprašanjem, preveriti pravilnost dejanskih in pravnih ugotovitev, na katerih temelji izpodbijani akt, preveriti neobstoje očitne napake ali zlorabe pooblastil ter preveriti, ali je tožena stranka očitno prekoračila meje svoje diskrecijske pravice.

104 V zvezi s tem je treba navesti, da se je s sodno prakso omejil obseg nadzora, ki ga izvaja Splošno sodišče, tako v primerih, v katerih izpodbijani akt temelji na presoji zelo zapletenih znanstvenih in tehničnih dejstev, kot tudi v primerih, ki vključujejo zapletene gospodarske ocene.

105 Po eni strani se mora nadzor sodišča Unije v zvezi s primeri, v katerih imajo organi Unije široko diskrecijsko pravico, zlasti glede presoje zelo zapletenih znanstvenih in tehničnih dejstev za določitev narave in obsega ukrepov, ki jih sprejmejo, omejiti na preučitev, ali se pri izvajanju take pravice ni zgodila očitna napaka ali zloraba pooblastila, oziroma tudi na to, ali ti organi niso očitno prekoračili mej svoje diskrecijske pravice. V takem kontekstu sodišče Unije ne sme s svojo presojou znanstvenih in tehničnih dejstev nadomestiti presoje organov Unije, ki jim je Pogodba DEU edinim podelila to nalogo (sodbi z dne 21. julija 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, točka 60, ter z dne 7. marca 2013, Bilbaína de Alquitranes in drugi/ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, točka 76; glej tudi sodbo z dne 11. maja 2017, Deza/ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, točka 163 in navedena sodna praksa).

106 Po drugi strani je nadzor, ki ga sodišča Unije izvajajo nad zapleteno gospodarsko presojou organov Unije, omejen, in sicer nujno omejen na preverjanje spoštovanja postopkovnih pravil in obrazložitve, pravilnosti dejanskega stanja ter morebitnega obstoja očitnih napak v presoji in

zlorabe pooblastil. V okviru tega nadzora torej sodišče Unije gospodarske presoje pristojnega organa Unije ne sme nadomestiti s svojo (glej v tem smislu sodbe z dne 11. julija 1985, Remia in drugi/Komisija, 42/84, EU:C:1985:327, točka 34; z dne 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, točka 100 in navedena sodna praksa, ter z dne 16. januarja 2020, Iberpotash/Komisija, T-257/18, EU:T:2020:1, točka 96 in navedena sodna praksa).

- 107 Ker odločitve, ki jih mora sprejeti EOR v okviru postopka reševanja, temeljijo na zelo zapletenih gospodarskih in tehničnih presojah, je treba šteti, da se načela, ki izhajajo iz sodne prakse, navedene v točkah 105 in 106 zgoraj, uporabljajo za nadzor, ki ga mora izvesti sodišče.
- 108 Vendar čeprav je EOR priznana diskrecijska pravica na gospodarskem in tehničnem področju, to ne pomeni, da sodišče Unije ne sme izvajati nadzora nad tem, kako EOR razlaga gospodarske podatke, na katerih temelji njegova odločitev. Kot je razsodilo Sodišče, mora namreč sodišče Unije tudi v primeru zapletenih presoj preveriti ne le vsebinsko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, ampak tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse upoštevne podatke, ki jih je treba upoštevati pri presoji zapletenega položaja, ter ali je na njihovi podlagi mogoče utemeljiti zaključke, ki iz njih izhajajo (glej sodbe z dne 22. novembra 2007, Španija/Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, točka 57 in navedena sodna praksa; z dne 26. marca 2019, Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, točka 104 in navedena sodna praksa, ter z dne 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, točka 115 in navedena sodna praksa).
- 109 V zvezi s tem morajo biti dokazi, ki jih predložita tožeči stranki za ugotovitev, ali je EOR storil očitno napako pri presoji dejanskega stanja, ki je taka, da upravičuje razglasitev ničnosti sheme za reševanje, zadostni, da se presoja v tej shemi ne zdi verodostojna (glej po analogiji sodbe z dne 14. junija 2018, Lubrizol France/Svet, C-223/17 P, neobjavljena, EU:C:2018:442, točka 39; z dne 12. decembra 1996, AIUFFASS in AKT/Komisija, T-380/94, EU:T:1996:195, točka 59, ter z dne 13. decembra 2018, Comune di Milano/Komisija, T-167/13, EU:T:2018:940, točka 108 in navedena sodna praksa).

Prvi tožbeni razlog: Komisija ni preučila sheme za reševanje, preden jo je odobrila

- 110 Tožeči stranki v bistvu navajata, da Komisija zaradi kratkega roka, ki ga je imela na voljo za odobritev sheme za reševanje, ni mogla opraviti ustrezne presoje diskrecijskih vidikov te sheme, s čimer je kršila načela v zvezi s prenosom pooblastil, določena v sodbi z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7). Tožeči stranki trdita, da je Komisija zgolj odobrila shemo za reševanje in s tem izvajanje svoje diskrecijske pravice nezakonito prenesla na EOR.
- 111 Komisija trdi, da je od 2. maja 2017, ko jo je EOR obvestil, da ima banka Banco Popular likvidnostne težave in da bo morda potreben ukrep za reševanje, sodelovala pri pripravi vseh možnih scenarijev. Kot stalna opazovalka naj bi bila prisotna v organih odločanja EOR. Imela naj bi dostop do vseh dokumentov, njeni izvedenci pa naj bi EOR pomagali pri pripravi sheme za reševanje. Trdi, da je zato lahko izvedla zahtevano oceno te sheme v časovnem okviru, ki ga je imela na voljo.
- 112 Navesti je treba, da je v točki 41 sodbe z dne 22. januarja 2014, Združeno kraljestvo/Parlament in Svet (C-270/12, EU:C:2014:18), Sodišče navedlo, da je v sodbi z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7), v bistvu poudarilo, da se posledice, ki izhajajo iz prenosa pooblastil, zelo razlikujejo glede na to, ali gre za jasno razmejena izvedbena pooblastila,

nad uporabo katerih je zato mogoč strog nadzor glede na objektivna merila, ki jih določi organ, ki pooblastila prenese, ali pa gre za „diskrecijsko pravico s širokim poljem proste presoje, ki bi lahko bila uporabljena tako, da bi dejansko omogočila izvajanje gospodarske politike“.

- 113 Sodišče je dodalo, da je v sodbi z dne 13. junija 1958, *Meroni/Visoka oblast* (9/56, EU:C:1958:7), navedlo tudi, da prenos prve vrste ne more občutno spremeniti posledic, ki jih povzroči izvajanje pooblastil, na katero se ta prenos nanaša, medtem ko pride pri prenosu druge vrste s tem, da izbire organa, na katerega so pooblastila prenesena, nadomestijo izbire organa, ki je pooblastila prenesel, do „resničnega premika odgovornosti“ (sodba z dne 22. januarja 2014, *Združeno kraljestvo/Parlament in Svet*, C-270/12, EU:C:2014:18, točka 42).
- 114 Za presojo obsega tega tožbenega razloga je treba pojasniti postopek za sprejetje shem za reševanje, ki je uveden z Uredbo št. 806/2014, in zlasti vlogo, dodeljeno Komisiji.
- 115 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je postopek za sprejetje ukrepov za reševanje, ki ga je zakonodajalec uvedel z Uredbo št. 806/2014, sledil ugotovitvam pravne službe Sveta v mnenju z dne 7. oktobra 2013 v zvezi s predlogom uredbe Komisije, katere namen je bil oceniti združljivost postopka, prvotno predvidenega v predlogu uredbe, z načeli glede prenosa pooblastil, kot so bila razložena v sodbi z dne 13. junija 1958, *Meroni/Visoka oblast* (9/56, EU:C:1958:7).
- 116 V predlogu uredbe, ki je bil obravnavan v tem mnenju, je bila delitev pristojnosti med Komisijo in EOR prvotno drugačna od tiste, ki je bila nazadnje določena v Uredbi št. 806/2014. Komisija je bila med drugim pristojna za uvedbo postopka reševanja subjekta, vzpostavitev okvira za uporabo instrumentov za reševanje ter odločanje o tem, ali in kako naj se uporabijo pooblastila za odpis in konverzijo lastniških instrumentov, EOR pa je bil v skladu z okvirom, ki ga je določila Komisija, pristojen za sprejemanje sklepov, naslovljenih na nacionalne organe za reševanje.
- 117 Pravna služba Sveta je v mnenju ugotovila, da nekateri ukrepi, ki bi jih EOR lahko vključil v sklep o reševanju, niso dovolj natančno opredeljeni. Pravna služba Sveta je menila, da sta splošna sistematika in struktura predloga uredbe, v kateri Komisija sprejme osnovni sklep o reševanju, EOR pa mora ukrepati v okviru meril, ki jih določi Komisija, v skladu s pravom Unije, kot je bilo razloženo v sodbi z dne 13. junija 1958, *Meroni/Visoka oblast* (9/56, EU:C:1958:7). Vendar je menila, da se zdijo pooblastila EOR za izvajanje instrumentov za reševanje in sklepov v določeni meri diskrecijske narave in presegajo izvajanje zgolj tehničnih pooblastil. Sklenila je, da bi bilo zato morda treba v uredbo vključiti druge določbe, da bi se ustrezno opredelila uporaba instrumentov za reševanje s strani EOR, ali pa v izvajanje teh pooblastil vključiti institucijo Unije z izvedbenimi pooblastili.
- 118 Zakonodajalec Unije je ob upoštevanju tega mnenja pravne službe Sveta spremenil mehanizem za sprejetje ukrepov za reševanje. Ker sprejetje ukrepa za reševanje vključuje diskrecijsko pravico, je zakonodajalec to pristojnost pridržal instituciji, in ne EOR.
- 119 To je razvidno zlasti iz uvodnih izjav 24 in 26 Uredbe št. 806/2014, v katerih je navedeno:
- „(24) Ker lahko politiko Unije za reševanje oblikujejo le institucije Unije in ker pri sprejetju posamezne sheme za reševanje obstaja določena raven diskrecije, je treba zagotoviti ustrezno vključenost Sveta in Komisije kot institucij, ki lahko v skladu s členom 291 [PDEU] izvajata izvedbena pooblastila. Ocenijo diskrecijskih vidikov odločitev o reševanju, ki jih sprejme [EOR], bi morala opraviti Komisija. Glede na znaten vpliv odločitev o reševanju na finančno stabilnost držav članic in Unije kot take ter fiskalno suverenost

držav članic je pomembno, da se izvedbeno pooblastilo za sprejemanje nekaterih odločitev v zvezi z reševanjem prenese na Svet. Zato bi moral Svet na predlog Komisije izvajati dejanski nadzor nad oceno [EOR] o tem, ali obstaja javni interes, in oceniti vse bistvene spremembe zneska iz sklada, ki se uporabi pri posameznem ukrepu za reševanje. [...]

- (26) [...] Če [EOR] meni, da so izpolnjena vsa merila za sprožitev reševanja, bi moral sprejeti shemo za reševanje. Postopek v zvezi s sprejetjem sheme za reševanje, ki vključuje Svet in Komisijo, krepi potrebno operativno neodvisnost [EOR], hkrati pa upošteva načelo prenosa pooblastil agencijam v skladu z razlago Sodišča Evropske unije [...]. Zato je v tej uredbi določeno, da začne shema za reševanje, ki jo sprejme [EOR], veljati le, če ji v roku 24 ur po tem, ko jo [EOR] sprejme, Svet ali Komisija ne nasprotuje ali če jo Komisija odobri. Razlogi, zaradi katerih je Svetu dovoljeno, da na predlog Komisije nasprotuje shemi za reševanje, ki jo sprejme [EOR], bi morali biti strogo omejeni na to, ali obstaja javni interes in ali Komisija bistveno spremeni znesek uporabe sklada, ki ga predlaga odbor. [...] Komisija bi morala v svoji vlogi opazovalke na sejah odbora ves čas preverjati, ali shema za reševanje, ki jo sprejme odbor, v celoti upošteva to uredbo, zagotavlja ustrezno ravnotežje med različnimi cilji in interesi, ki so v igri, upošteva javni interes in ohranja celovitost notranjega trga. Glede na to, da mora biti postopek odločanja pri ukrepih za reševanje zelo hiter, bi morala Svet in Komisija tesno sodelovati, Svet pa ne bi smel podvajati pripravljalnega dela, ki ga je že začela Komisija. [...]"
- 120 Tako v zvezi s postopkom reševanja člen 18(7) Uredbe št. 806/2014 določa, da Komisija bodisi odobri shemo za reševanje bodisi ji nasprotuje glede diskrecijskih vidikov in da shema reševanja lahko začne veljati le, če ji Svet ali Komisija v 24 urah po tem, ko jo je EOR poslal, ne nasprotuje.
- 121 Zato mora v skladu s členom 18(7) Uredbe št. 806/2014 institucija Unije, in sicer Komisija ali Svet, odobriti shemo za reševanje glede njenih diskrecijskih vidikov, da bi ta imela pravne učinke. Zakonodajalec Unije je tako instituciji zaupal pravno in politično odgovornost za določitev politike Unije na področju reševanja, s čimer se je izognil „resničnemu premiku odgovornosti“, ne da bi na EOR prenesel avtonomno pooblastilo v smislu sodb z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7).
- 122 Zato je morala Komisija učinkovito oceniti diskrecijske vidike sheme za reševanje pred začetkom njene veljavnosti. V nasprotnem primeru naj bi, kot trdita tožeči stranki, Komisija svojo diskrecijsko pravico nezakonito prenesla na EOR, s čimer naj bi kršila načela o prenosu pooblastil, ki izhajajo iz sodb z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7).
- 123 Če bi, kot trdita tožeči stranki, shema za reševanje začela veljati po odobritvi Komisije, ki ni temeljila na presoji, temveč zgolj na potrditvi, bi to povzročilo, da bi EOR sam presojal diskrecijske vidike, ki vključujejo izbiro gospodarske politike in s tem potrebo po izvajanju reševanja, kar ne bi bilo v skladu z načeli iz sodb z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7).
- 124 V zvezi s tem je Komisija v uvodni izjavi 4 izpodbijanega sklepa navedla, da se strinja s shemo za reševanje, zlasti z razlogi, ki jih je EOR navedel za utemeljitev potrebe po ukrepu za reševanje v javnem interesu.
- 125 Komisija je tako odobrila odločitev CRU, da se za banko Banco Popular uporabi ukrep za reševanje, saj je med drugim menila, da je bila izbira instrumenta prodaje poslovanja potrebna in sorazmerna za doseg ciljev zagotavljanja kontinuitete kritičnih funkcij in preprečevanja resnih negativnih učinkov na finančno stabilnost.

- 126 Tožeči stranki v svojih trditvah navajata, da je Komisija glede na potek postopka zgolj odobrila shemo za reševanje, ne da bi jo preučila, s čimer je izvrševanje svoje diskrecijske pravice nezakonito prenesla na EOR.
- 127 Na prvem mestu, tožeči stranki trdita, da je bila shema za reševanje 7. junija 2017 ob 5.13 predložena Komisiji v odobritev in da je začela veljati istega dne ob 6.30. Menita, da Komisija v tako kratkem času ni mogla izpolniti svoje obveznosti ustrezne ocene diskrecijskih vidikov sheme za reševanje.
- 128 Na drugem mestu, tožeči stranki navajata, da je v zapisniku sestanka Komisije z dne 7. junija 2017 navedeno, da je bila shema za reševanje sprejeta po nujnem pisnem postopku. Po mnenju tožečih strank bi moral Generalni direktorat za finančno stabilnost, finančne storitve in unijo kapitalskih trgov preučiti, ali je EOR sprejel ustrezne sklepe o diskrecijskih vidikih sheme za reševanje, in nato Komisiji priporočiti, naj shemo za reševanje odobri. To priporočilo bi bilo treba sporočiti kabinetom komisarjev, generalnim direktoratom in pravni službi ter določiti rok za vložitev ugovorov, če pa ugovora ne bi bilo, bi bilo treba sklep šteti za sprejet v skladu s členom 12 Poslovnika Komisije. Menita, da Komisija ob uporabi tega postopka v 77 minutah ne more ustrezno preučiti diskrecijskih vidikov sheme za reševanje. S členom 18(7) Uredbe št. 806/2014 naj bi ji bilo dodeljenih 24 ur.
- 129 Ugotoviti je treba, da tožeči stranki ne izpodbijata, da je bilo treba shemo za reševanje nujno sprejeti.
- 130 Iz člena 30 Uredbe št. 806/2014 po eni strani izhaja, da EOR Komisijo obvesti o vseh ukrepih, ki jih sprejme za pripravo na reševanje, ter po drugi strani, da EOR in med drugim Komisija pri izvrševanju svojih odgovornosti iz te uredbe tesno sodelujeta, zlasti pri načrtovanju reševanja, zgodnjem posredovanju in fazah reševanja, ter drug drugemu zagotavljata vse informacije, potrebne za opravljanje njunih nalog.
- 131 Poleg tega člen 43(3) Uredbe št. 806/2014 določa, da Komisija imenuje predstavnika, ki ima pravico, da kot stalni opazovalec sodeluje na izvršnih in plenarnih sejah EOR, ter da ima njen predstavnik pravico sodelovati v razpravah in ima dostop do vseh dokumentov.
- 132 Kot navajata EOR in Komisija, je bila zadnjenavedena v skladu s svojimi obveznostmi iz Uredbe št. 806/2014 že od maja 2017 vključena v različne faze pred sprejetjem sheme za reševanje.
- 133 V zvezi s tem Komisija v odgovoru na tožbo podrobno opisuje različne faze svojega sodelovanja v pripravljalnih fazah za sprejetje sheme za reševanje. Med drugim omenja več sestankov z EOR od 22. maja 2017 naprej in dnevne sestanke od 30. maja 2017, prejem osnutkov sheme za reševanje 6. in 7. junija 2017, ki jih je posredoval EOR, ter dejavnosti svojih različnih služb od 6. junija 2017 ob 17.30 do 7. junija ob 5.13.
- 134 Komisija tudi navaja, da je imela kot stalna opazovalka dostop do vseh dokumentov, koristnih za pripravo sheme za reševanje, med drugim do dokumentov v zvezi s finančnim položajem banke Banco Popular, ter da so njeni izvedenci sodelovali pri pripravi sheme za reševanje skupaj z EOR, zlasti pri pripravi vzorčne sheme za reševanje. Dodaja, da so bili njeni izvedenci že 6. junija 2017 prisotni v prostorih EOR, da bi mu pomagali pri pripravi sheme za reševanje.

- 135 V zvezi s tem je Komisija v odgovoru na ukrep procesnega vodstva, prvič, predložila seznam zapisnikov sestankov EOR na izvršni seji, na katerih je sodelovala od 22. maja 2017. Ta seznam potrjuje udeležbo Komisije na treh sestankih, in sicer 24. maja, 2. junija ter 6. in 7. junija 2017. Drugič, Komisija je pripravila seznam neuradnih notranjih poročil svojih služb, povezanih s pripravo sheme za reševanje, z dne 22., 24. in 29. maja ter z dne 2. in 6. junija 2017. Tretjič, Komisija je predložila več elektronskih sporočil z dne 1., 3., 6. in 7. junija 2017, izmenjanih med njenimi službami in EOR, ki se nanašajo na posredovanje modelov reševanja v skladu s scenarijem prodaje poslovanja in predhodnimi osnutki sheme za reševanje. Ta elektronska sporočila med drugim potrjujejo, da je Komisija 6. junija 2017 ob 18.59 in 7. junija 2017 ob 0.33 prejela predhodne osnutke sheme za reševanje.
- 136 Iz tega je razvidno, da so službe Komisije sodelovale na več sestankih z EOR ter da je bila Komisija seznanjena s predhodnimi osnutki sheme za reševanje in sodelovala pri njihovi pripravi pred 7. junijem 2017 ob 5.13.
- 137 Tožeči stranki sta na obravnavi priznali, da je Komisija sodelovala v pripravljalnih fazah za sprejetje sheme za reševanje. Vendar sta navedli, da Komisija ni predložila nobenega dokaza, da so bile razprave osredotočene na dokončno različico sheme za reševanje.
- 138 Toda glede na to, da je Komisija sodelovala v pripravljalnih fazah za sprejetje sheme za reševanje, je bila že seznanjena s težavami banke Banco Popular, ukrepi, ki jih je EOR predvidel za njihovo odpravo, in bistveno vsebino sheme za reševanje. Tožeči stranki torej ne moreta trditi, da Komisija ni imela časa za presojo sheme za reševanje. Dejstvo, da razprave v pripravljalnih fazah niso bile osredotočene na dokončno različico sheme za reševanje, v zvezi s tem ni pomembno.
- 139 Iz tega izhaja, da ta tožbeni razlog temelji na napačni predpostavki tožečih strank, da je bilo posredovanje Komisije v pripravljalnih fazah za sprejetje sheme za reševanje omejeno na čas, ki je pretekel med tem, ko je EOR 7. junija 2017 predložil shemo za reševanje ob 5.13, in odobritvijo te sheme s strani Komisije.
- 140 Zato je treba trditve tožečih strank, da je Komisija zgolj odobrila shemo za reševanje, ne da bi ustrezno presodila diskrecijske vidike te sheme, v nasprotju z načeli prenosa pooblastil, zavrniti, ker temelji na napačni predpostavki.
- 141 Te ugotovitve ni mogoče ovreči z drugimi trditvami tožečih strank.
- 142 V zvezi s trditvijo tožečih strank, da so se podrobnosti sheme za reševanje razlikovale od podrobnosti, določenih v načrtu reševanja, sprejetem v skladu s členom 8 Uredbe št. 806/2014 in odobrenem decembra 2016, zadostuje ugotovitev, da je brezpredmetna. Shema za reševanje, ki jo je sprejel EOR in odobrila Komisija, namreč ne temelji na tem načrtu, kot je navedeno v uvodnih izjavah od 44 do 46 sheme za reševanje.
- 143 Glede trditve tožečih strank, da člen 18(7) Uredbe št. 806/2014 Komisiji za sprejetje sheme za reševanje zagotavlja rok 24 ur, zadostuje ugotovitev, da gre za najdaljši rok. Kot poudarja Komisija, je 24 ur najdaljše obdobje, ki bi ga lahko imela na voljo, če bi do reševanja prišlo med vikendom. Kadar pa, kot v obravnavani zadevi, do propada kreditne institucije pride na delovni dan, je treba ukrep za reševanje sprejeti ponoči, da se zagotovi kontinuiteta kritičnih funkcij te institucije. Zato je bilo treba shemo za reševanje nujno sprejeti pred 7. junijem 2017 ob 7.00, ko so se odprli trgi.

144 Zato je treba prvi tožbeni razlog zavriniti kot neutemeljen.

Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

- 145 Tožeči stranki trdita, da je obrazložitev izpodbijanega sklepa v uvodni izjavi 4 nezadostna. Prvič, trdita, da se v uvodni izjavi 4 izpodbijanega sklepa na splošno napotuje na razloge, ki jih je navedel EOR, ne da bi bil naveden kakršen koli poseben razlog ali posebne določbe sheme za reševanje. Drugič, „razlogi“ v zvezi z merilom javnega interesa naj ne bi razkrili ničesar o oceni, ki jo je opravila Komisija, ampak naj bi zgolj potrdili shemo za reševanje. Tretjič, izpodbijani sklep naj ne bi vseboval nobene obrazložitve glede diskrecijskih vidikov sheme za reševanje, ki bi jih morala Komisija oceniti. Komisija naj bi zgolj navedla, da je odobrila shemo za reševanje, ne da bi navedla kakršno koli dodatno pojasnilo ali obrazložitev.
- 146 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča mora biti obrazložitev, ki se zahteva s členom 296 PDEU, prilagojena vrsti obravnavanega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko zadevne osebe seznani z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor. Ne zahteva se, da se v obrazložitvi podrobno navedejo vsi upoštevni dejanski in pravni elementi, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev akta izpolnjuje zahteve iz člena 296 PDEU, presojati ne le glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov kontekst in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej sodbi z dne 8. maja 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, točki 85 in 87 ter navedena sodna praksa, ter z dne 21. oktobra 2020, ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:845, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 147 Poleg tega mora biti stopnja podrobnosti obrazložitve akta sorazmerna z materialnimi možnostmi in tehničnimi pogoji ali rokom, v katerem mora biti ta akt sprejet (glej sodbi z dne 6. novembra 2012, Éditions Odile Jacob/Komisija, C-551/10 P, EU:C:2012:681, točka 48 in navedena sodna praksa, ter z dne 23. maja 2019, KPN/Komisija, T-370/17, EU:T:2019:354, točka 139 in navedena sodna praksa; sodba z dne 27. januarja 2021, KPN/Komisija, T-691/18, neobjavljena, EU:T:2021:43, točka 162).
- 148 Opozoriti je treba, da je v uvodni izjavi 4 izpodbijanega sklepa navedeno:
- „Komisija se strinja s shemo za reševanje. Zlasti se strinja z razlogi, ki jih je navedel CRU za utemeljitev potrebe po ukrepu za reševanje v javnem interesu v skladu s členom 5 Uredbe št. 806/2014.“
- 149 Poleg tega se je Komisija po eni strani v uvodni izjavi 2 izpodbijanega sklepa sklicevala na dejstvo, da je EOR v shemi za reševanje navedel, da so bili v zvezi z banko Banco Popular izpolnjeni vsi pogoji za začetek postopka reševanja iz člena 18(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 806/2014, in da je ocenil razloge, zakaj je ukrep za reševanje potreben zaradi javnega interesa. Po drugi strani je Komisija v uvodni izjavi 3 izpodbijanega sklepa navedla, da je s shemo za reševanje v skladu s členom 18(6) Uredbe št. 806/2014 zoper banko Banco Popular uveden postopek reševanja in določena uporaba instrumenta prodaje poslovanja ter navedeni tudi razlogi, zakaj so vsi ti elementi zadostovali.
- 150 Iz tega izhaja, da se je Komisija v izpodbijanem sklepu izrecno sklicevala na razloge, zaradi katerih je EOR menil, da so pogoji za sprejetje sheme za reševanje izpolnjeni in da je primerno uporabiti instrument prodaje poslovanja. Tako je treba potrditev sheme za reševanje iz uvodne izjave 4 izpodbijanega sklepa razlagati ob upoštevanju njegovih drugih uvodnih izjav in se nanaša na vse te

razloge. V tej uvodni izjavi je Komisija izrecno navedla, da se strinja z razlogi iz sheme za reševanje, ki upravičujejo sprejetje ukrepa za reševanje v zvezi z banko Banco Popular, zlasti v zvezi z merilom javnega interesa. Tako se je Komisija v nasprotju s trditvami tožečih strank v izpodbijanem sklepu izrecno sklicevala na diskrecijske vidike sheme za reševanje, med drugim na spoštovanje merila javnega interesa.

- 151 Zato je treba šteti, da sta shema za reševanje in njena obrazložitev del konteksta, v katerem je bil sprejet izpodbijani sklep.
- 152 Kot poudarja Komisija, tožeči stranki ne trdita, da shema za reševanje ni dovolj obrazložena.
- 153 Poleg tega je treba opozoriti, da na podlagi člena 18(7) Uredbe št. 806/2014 Komisija shemo za reševanje „podpre“ ali ji nasprotuje glede njenih diskrecijskih vidikov.
- 154 Iz tega je razvidno, da se lahko Komisija, kadar kot v obravnavani zadevi potrdi shemo za reševanje, v obrazložitvi svojega sklepa omeji na navedbo, da se strinja z razlogi, ki jih ta vsebuje. Kakršna koli dodatna utemeljitev za njeno potrditev bi lahko pomenila le ponovitev elementov, ki so že vsebovani v shemi za reševanje. Toda v skladu s členom 18(7) Uredbe št. 806/2014 Komisiji v svojem sklepu ni treba ponoviti analize EOR, temveč jo mora le odobriti.
- 155 Poleg tega je treba v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 147 zgoraj, upoštevati zelo kratko obdobje, ki ga ima Komisija v skladu s členom 18(7) Uredbe št. 806/2014 na voljo za sprejetje svojega sklepa od trenutka, ko ji EOR posreduje shemo za reševanje.
- 156 Iz tega izhaja, da je treba obrazložitev, v kateri Komisija za utemeljitev odobritve navaja, da se strinja z vsebino sheme za reševanje in obrazložitvijo, ki jo je navedel EOR, šteti za zadostno za utemeljitev njenega sprejetja.
- 157 Zato je treba drugi tožbeni razlog zavrni kot neutemeljen.

Tretji tožbeni razlog: kršitev obveznosti varovanja poslovne skrivnosti in dobrega upravljanja

- 158 Tožeči stranki zatrjujeta kršitev načela zaupnosti in varovanja poslovne skrivnosti iz člena 339 PDEU ter pravice do dobrega upravljanja iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 159 Po mnenju tožečih strank intervju, ki ga je 23. maja 2017 dala predsednica EOR za televizijo Bloomberg, in članek agencije Reuters z dne 31. maja 2017, naveden v točki 42 zgoraj, pomenita kršitev obveznosti zaupnosti in varovanja poslovne skrivnosti, ki jo je treba pripisati EOR ali Komisiji. Trdita, da sta razkritji z dne 23. in 31. maja 2017 povzročili resno likvidnostno krizo banke Banco Popular in tako privedli do njenega reševanja. Tožeči stranki sta predložili hipotetični scenarij, v skladu s katerim ob neobstoju teh razkritij in s tem likvidnostne krize shema za reševanje ne bi bila sprejeta ali pa bi imela drugačno vsebino.
- 160 Komisija trdi, da za sprejetje in odobritev sheme za reševanje zadostuje, da so izpolnjeni pogoji za reševanje in da razlogi, ki so privedli do tega položaja, ne vplivajo na veljavnost izpodbijanega sklepa. EOR tudi trdi, da dogodki, na katere se sklicujeta tožeči stranki, ne morejo vplivati na zakonitost izpodbijanega sklepa, saj naj bi bilo vprašanje, kaj je povzročilo propad banke Banco Popular, neupoštevno.

- 161 Poudariti je treba, da tudi če bi tožeči stranki dokazali, da sta EOR ali Komisija razkrila zaupne informacije medijem, v skladu z ustaljeno sodno prakso lahko taka nepravilnost povzroči razglasitev ničnosti zadevne odločbe, če se dokaže, da bi imela brez te nepravilnosti odločba drugačno vsebino (glej sodbe z dne 6. julija 2000, Volkswagen/Komisija, T-62/98, EU:T:2000:180, točka 283 in navedena sodna praksa; z dne 5. aprila 2006, Degussa/Komisija, T-279/02, EU:T:2006:103, točka 416 in navedena sodna praksa, ter z dne 3. marca 2011, Siemens/Komisija, T-110/07, EU:T:2011:68, točka 402 in navedena sodna praksa).
- 162 V zvezi s tem, kot trdita Komisija in EOR, je shema za reševanje veljavno sprejeta, kadar so izpolnjeni pogoji iz Uredbe št. 806/2014, ne glede na razloge, iz katerih je zadevni subjekt propadel ali bi verjetno propadel.
- 163 Toda tožeči stranki ne izpodbijata, da so bili pogoji iz člena 18 Uredbe št. 806/2014 ob sprejetju sheme za reševanje izpolnjeni.
- 164 EOR je tako, potem ko je menil, da so pogoji iz člena 18(1) Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, sprejel shemo za reševanje, Komisija pa je, potem ko je menila, da je bila shema za reševanje v skladu z določbami Uredbe št. 806/2014, to shemo odobrila. Okoliščine, zaradi katerih je banka Banco Popular izpolnjevala pogoje za sprejetje sheme za reševanje, med drugim pogoj, da je propadala ali bi verjetno propadla, niso upoštevne.
- 165 Zato zatrjevana vzročna zveza, na katero se sklicujeta tožeči stranki, med razkritji z dne 23. in 31. maja 2017 ter likvidnostno krizo banke Banco Popular ni pomembna in ne more povzročiti razglasitve ničnosti izpodbijanega sklepa.
- 166 Iz tega izhaja, da je brezpredmetna tudi trditev tožečih strank, ki sta jo ti navedli na obravnavi, in sicer da je Komisija s tem, da je odobrila shemo za reševanje, čeprav je bilo reševanje banke Banco Popular posledica kršitve obveznosti zaupnosti in varovanja poslovne skrivnosti s strani EOR, kršila načelo dobrega upravljanja.
- 167 Poleg tega tožeči stranki ne moreta utemeljeno trditi, da sta razkritji z dne 23. in 31. maja 2017 povzročili hudo likvidnostno krizo banke Banco Popular in da v primeru, da ne bi prišlo do nezakonitega razkritja in s tem do likvidnostne krize v začetku junija 2017, reševanje banke Banco Popular ne bi bilo potrebno ali bi bilo drugačno.
- 168 Te trditve temeljijo na delni in napačni predstavitvi dejstev, ki so povzročila likvidnostno krizo banke Banco Popular, in vzrokov, ki so privedli do njenega propada ali verjetnega propada.
- 169 Tako je treba opozoriti, da je ECB v svoji oceni o propadu ali verjetnem propadu banke Banco Popular, navedeni v točkah od 53 do 61 zgoraj, navedla različne dogodke, ki so privedli do poslabšanja likvidnostnega položaja banke Banco Popular.
- 170 EOR je v uvodni izjavi 24 sheme za reševanje navedel druge okoliščine, ki so povzročile hitro poslabšanje likvidnostnega položaja banke Banco Popular, in sicer:
- banka Banco Popular je februarja 2017 napovedala potrebo po izrednih rezervacijah v znesku 5,7 milijarde EUR, posledica katere bodo konsolidirane izgube v znesku 3,485 milijarde EUR, ter imenovala novega predsednika;
 - družba DBRS je 10. februarja 2017 znižala oceno banke Banco Popular;

- banka Banco Popular je 3. aprila 2017 izdala *ad hoc* javno izjavo, v kateri so bili navedeni izidi notranjih revizij, ki bi lahko pomembno vplivali na njene računovodske izkaze, ter potrdila zamenjavo glavnega izvršnega direktorja manj kot leto po prevzemu dolžnosti;
- družbi Standard & Poor's in Moody's sta 7. aprila oziroma 21. aprila 2017 znižali oceno banke Banco Popular;
- banka Banco Popular je 12. maja 2017 kršila zahtevo glede likvidnostnega kritja 80 % in pozneje ni mogla ponovno vzpostaviti skladnosti z zakonsko določenimi mejnimi vrednostmi;
- zaradi nenehnega negativnega poročanja medijev o finančnih rezultatih banke Banco Popular in domnevno neposredni nevarnosti stečaja ali nelikvidnosti so se povečali dvigi vlog;
- družbi DBRS in Moody's sta 6. junija 2017 znižali oceno banke Banco Popular.

171 EOR je navedel, da so vse te okoliščine povzročile obsežno dvigovanje vlog.

172 Iz teh dejstev, ki jih tožeči stranki ne izpodbijata, izhaja, da se je položaj banke Banco Popular poslabšal že precej pred 23. majem 2017 in da je likvidnostno krizo banke Banco Popular povzročilo več dejavnikov, ki so izhajali iz slabih rezultatov banke, objavljenih februarja in aprila 2017. Zlasti zahteva glede likvidnostnega kritja banke Banco Popular od 12. maja 2017 ni bila v skladu z zakonskimi zahtevami.

173 Navesti je treba, da tožeči stranki ne moreta prezreti vseh objektivnih okoliščin, ki so povzročile likvidnostne težave banke Banco Popular, zlasti od aprila 2017. Ne moreta utemeljeno trditi, da sta bila izjava z dne 23. maja 2017 in članek z dne 31. maja 2017, tudi ob predpostavki, da je bilo z njima kršeno načelo zaupnosti s strani EOR ali Komisije, vzrok za likvidnostno krizo banke Banco Popular in da brez teh izjav reševanje ne bi bilo potrebno.

174 Iz tega izhaja, da nasprotni scenarij, na katerega se sklicujeta tožeči stranki in ki ga vsebuje njuno izvedensko poročilo, priloženo k tožbi, s katerim naj bi se dokazalo, da v primeru, da na začetku junija 2017 ne bi prišlo do nezakonitega razkritja in uhajanja informacij ter s tem do likvidnostne krize, reševanje banke Banco Popular ne bi bilo potrebno ali bi bilo drugačno, temelji na napačni predpostavki.

175 Ker rešitve, predvidene v izvedenskem poročilu, priloženem k tožbi, temeljijo na povsem teoretični predpostavki, da se banka Banco Popular ne bi soočila z likvidnostno krizo, in se z njimi predpostavlja, da bi se banka Banco Popular morala soočiti s pomanjkanjem kapitala, je treba ta nasprotni scenarij šteti za neupoštevten.

176 Iz tega je razvidno tudi, da nov dokazni predlog, ki sta ga tožeči stranki v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili 31. oktobra 2019 na podlagi člena 85(3) Poslovnika, in sicer dopis družbe Pacific Investment Management Company LLC (PIMCO) z dne 30. maja 2017, naslovljen na banko Deutsche Bank v zvezi z obstojem rešitve, alternativne reševanju v okviru tega nasprotnega scenarija, ni upošteven za rešitev spora.

177 Tožeči stranki vsekakor nista dokazali obstoja kršitve obveznosti zaupnosti ali varovanja poslovne skrivnosti, ki bi jo bilo mogoče pripisati Komisiji.

- 178 Tožeči stranki s prvim očitkom trdita, da je zakonodajalec Unije EOR podelil znatna pooblastila za reševanje bank in da je že samo domneva, da EOR razmišlja, ali mora uporabiti svoja pooblastila v zvezi z določenim subjektom, pomemben dogodek za trg, zaradi katerega bi investitorji, upniki in vlagatelji sprejeli zaščitne ukrepe, da bi se izognili izgubam. Zato naj bi bilo strogo spoštovanje načela varovanja poslovne skrivnosti s strani EOR bistveno, člen 88(1) Uredbe št. 806/2014 pa naj bi EOR in njegovim uradnikom nalagal obveznost varovanja poslovne skrivnosti.
- 179 V zvezi s tem trdita, da je intervju, ki ga je predsednica EOR 23. maja 2017 dala za televizijo Bloomberg, v katerem je navedla, da EOR „nadzoruje“ banko Banco Popular, pomenil informacijo, da EOR preučuje banko v smislu uvodne izjave 116 Uredbe št. 806/2014, ki jo je mogoče pripisati EOR. Zato naj bi ta izjava pomenila kršitev obveznosti varovanja poslovne skrivnosti in dobrega upravljanja s strani EOR.
- 180 Navesti je treba, da tožeči stranki s tem očitkom zatrjujeta kršitev obveznosti varovanja poslovne skrivnosti in zaupnosti, ki jo je storil EOR, in ne Komisija. Ker pa EOR ni stranka v tem sporu, je treba ta očitek zavrniti kot brezpredmeten.
- 181 V zvezi s tem sta tožeči stranki z dopisom, ki je bil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložen 4. junija 2021, predložili dokazni predlog, ki se je po eni strani nanašal na sklep Juzgado Central de Instrucción n° 4 Audiencia Nacional (osrednje preiskovalno sodišče št. 4 pri osrednjem sodišču, Španija) z dne 19. maja 2021, ki določa zaslišanje predsednice EOR v zvezi z njenimi izjavami v intervjuju za televizijo Bloomberg, in po drugi strani na članek v spletnem časopisu *elconfidencial* z dne 27. maja 2021, v katerem je navedeno, da se je predsednik FROB v okviru istega postopka pred Audiencia Nacional (osrednje sodišče) pritožil zaradi istih izjav predsednice EOR.
- 182 Zadostuje navesti, da se ti dokumenti nanašajo na EOR, in ne na Komisijo, zato niso upoštevni za rešitev tega spora.
- 183 Tožeči stranki z drugim očitkom trdita, da članek, ki ga je 31. maja 2017 objavila agencija Reuters in v katerem je bil citiran „uradnik Unije“, po navedbah katerega naj bi EOR spremljal banko Banco Popular „zaradi morebitnega posredovanja“, pomeni kršitev obveznosti varovanja poslovne skrivnosti, ki velja za EOR ali uradnike drugih institucij Unije, kot je Komisija, in kršitev pravice do dobrega upravljanja.
- 184 V zvezi s tem je treba iz istega razloga, kot je naveden v točki 180 zgoraj, trditve tožečih strank, s katerimi ti želita EOR pripisati izjave anonimnega uradnika Unije, navedene v tem članku, in dokazati, da je ta kršil člen 88 Uredbe št. 806/2014, zavrniti kot brezpredmetne.
- 185 Člen 339 PDEU določa:
- „Člani institucij Unije, člani odborov ter uradniki in drugi uslužbenci Unije tudi po prenehanju opravljanja svojih dolžnosti ne smejo razkrivati informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, zlasti informacij o podjetjih, njihovih poslovnih odnosih ali sestavinah stroškov.“
- 186 V skladu s sodno prakso se ta določba sicer nanaša predvsem na informacije, ki so bile pridobljene od podjetij, vendar prislov „zlasti“ kaže na to, da gre za splošno načelo, ki se uporablja tudi za druge zaupne informacije (glej po analogiji sodbo z dne 3. marca 2011, Siemens/Komisija, T-110/07, EU:T:2011:68, točka 400 in navedena sodna praksa).

187 Poleg tega je iz uvodne izjave 116 Uredbe št. 806/2014 razvidno:

„O ukrepih za reševanje bi bilo treba ustrezno obveščati, ob upoštevanju omejenih izjem iz te uredbe pa bi jih bilo treba tudi objaviti. Ker pa so informacije, ki jih [EOR], nacionalni organi za reševanje in njihovi strokovni svetovalci pridobijo med postopkom reševanja, verjetno občutljive, bi morale za te informacije pred javno objavo odločitve o reševanju veljati zahteve o varovanju poslovne skrivnosti. Upoštevati je treba, da imajo lahko informacije o vsebini in podrobnostih načrtov reševanja ter rezultati morebitnih ocen teh načrtov daljnosežne vplive, zlasti na zadevna podjetja. Za vse informacije o odločitvah, preden so te sprejete, in sicer glede izpolnjevanja pogojev za reševanje, uporabe posameznega instrumenta ali drugih ukrepov v okviru postopka, je treba domnevati, da bodo vplivale na javne in zasebne interese, na katere se ukrep nanaša. Če informacija o tem, da [EOR] in nacionalni organi za reševanje preučujejo določen subjekt, pa bi lahko imela negativne vplive za ta subjekt. Zato je treba zagotoviti ustrezne mehanizme za ohranjanje zaupnosti takih informacij, kot so vsebina in podrobnosti načrtov reševanja ter rezultati morebitnih ocen, ki se opravijo v zvezi s tem.“

188 Opozoriti je treba na vsebino članka, ki ga je agencija Reuters objavila 31. maja 2017, z naslovom „EU opozorjena na tveganje prenehanja banke Banco Popular“ (*EU warned of wind-down risk for Spain's Banco Popular*). V tem članku je navedeno, da je po navedbah uradnika Unije, ki je ostal anonimen, eden od glavnih nadzornikov bank v Evropi uradnike Unije opozoril, da bi šla banka Banco Popular lahko v stečaj, če ji ne bi uspelo najti kupca, in da je predsednica EOR pred kratkim izdala „zgodnje opozorilo“. V skladu s tem člankom je ta uradnik navedel tudi, da je predsednica EOR izjavila, da bo EOR s posebno pozornostjo spremljal postopek (banke Banco Popular) zaradi morebitnega posredovanja, in dodal, da bi bila lahko ponudba združitve banke neuspešna.

189 Agencija Reuters v tem članku navaja tudi, da po navedbah drugega vira, prav tako anonimnega, potekajo splošne priprave, čeprav konkretni ukrepi še niso bili sprejeti. V skladu s tem člankom je predstavnik banke Banco Popular izjavil, da banka pripravlja več načrtov, vključno z združitvijo, povečanjem kapitala in prodajo sredstev.

190 Navesti je treba tudi, da je v tem članku omenjeno sporočilo za javnost EOR z istega dne, v katerem je EOR navedel, da ne komentira posebnih težav banke, da ne more potrditi razlag v zvezi z domnevnimi navedbami njegove predsednice in da ni nikoli izdal opozorila v zvezi z bankami.

191 Ugotoviti je treba, da tožeči stranki ne navajata nobene trditve, s katero bi bilo mogoče dokazati, da ta članek izvira iz kršitve poslovne skrivnosti, ki jo je mogoče pripisati Komisiji.

192 Na prvem mestu, navedbe tega uradnika Unije, navedene v tem članku, se niso nanašale na zaupne informacije, s katerimi bi bili lahko seznanjeni le člani Komisije.

193 Tako, prvič, v zvezi s trditvijo tega uradnika, da je bil obveščen, da bo banka Banco Popular morda likvidirana, če ne bo našla kupca, zadostuje navesti, da je bila ta informacija že javno objavljena.

194 Kot je navedeno v točkah od 40 do 42 zgoraj, je bilo že maja v več medijskih člankih navedeno, da je banka Banco Popular v težavah in da je sprožila postopek zasebne prodaje.

- 195 Med drugim je iz članka z dne 11. maja 2017, objavljenega na spletnem mestu *elconfidencial.com*, razvidno, da je predsednik banke Banco Popular odredil nujno prodajo banke zaradi tveganja stečaja. Navedba v članku agencije Reuters z dne 31. maja 2017, da je uradnike Unije obvestil „eden od glavnih nadzornikov bank v Evropi“, se zdi skladna z informacijami iz tega članka, da je bil predsednik banke Banco Popular zaradi resne nevarnosti stečaja, med drugim zaradi nenehnega uhajanja vlog, prisiljen začeti postopek prodaje, da bi izpolnil zahteve ECB. Poleg tega je bilo v članku z dne 15. maja 2017, objavljenem na spletnem mestu *elconfidencial.com*, navedeno, da je predsednik banke Banco Popular po pregledu ECB sprožil načrt prodaje banke.
- 196 Drugič, uradnik naj bi omenil „zgodnje opozorilo“, ki naj bi ga izdala predsednica EOR. Vendar zadostuje navesti, da ta trditev ne ustreza pristojnosti EOR, na kar je zadnjenavedeni poleg tega opozoril v sporočilu za javnost z dne 31. maja 2017.
- 197 Tretjič, v zvezi s trditvijo tega uradnika, da „je predsednica EOR izjavila, da bo EOR s posebno pozornostjo spremljal postopek (banke Banco Popular) zaradi morebitnega posredovanja“, zadostuje ugotoviti, da te navedbe povzemajo to, kar je predsednica EOR javno potrdila v intervjuju, ki ga je dala televiziji Bloomberg 23. maja 2017, to je, da je bila banka Banco Popular „nadzorovana“. Poleg tega je EOR v sporočilu za javnost razlago teh navedb zanikal.
- 198 Dejstvo, da so v tem članku navedene domnevne besede predsednice EOR, poleg tega ne zadostuje za dokaz njihove verodostojnosti, in to še toliko bolj, ker sama oseba, ki naj bi poročala o teh besedah, ni identificirana.
- 199 Četrto, glede trditve tega uradnika, da bi bila lahko ponudba združitve banke neuspešna, je iz istega članka razvidno, da je banka Banco Popular sama navedla, da je morala podaljšati rok za predložitev ponudb v okviru postopka zasebne prodaje, ki je bil prvotno določen na 10. junij 2017.
- 200 Tako možnosti, da postopek zasebne prodaje, ki se je začel aprila 2017, ne bi bil uspešen, ni mogoče šteti za zaupno informacijo, temveč kot preprosto sklepanje, ki izhaja iz okoliščin, in sicer da banka Banco Popular 31. maja 2017 še vedno ni našla kupca v okviru tega postopka in da je bil datum zaključka tega postopka odložen.
- 201 Iz tega izhaja, da v nasprotju s trditvami tožečih strank navedbe uradnika Unije, ki je ostal anonimen, v tem članku ne vsebujejo zaupnih informacij glede izvajanja postopka reševanja v zvezi z banko Banco Popular, kakršne so te iz uvodne izjave 116 Uredbe št. 806/2014, s katerimi bi bili lahko seznanjeni le uradniki Komisije.
- 202 Na drugem mestu, tožeči stranki nista dokazali, da je uradnik Unije, citiran v tem članku, uradnik Komisije.
- 203 Ugotoviti je treba namreč, da bi lahko take navedbe podale številne druge osebe, ki niso člani EOR ali uradniki Komisije, zlasti ob upoštevanju možnosti izmenjave informacij, ki so med drugim določene v členu 88(6) Uredbe št. 806/2014.
- 204 V zvezi s tem je treba navesti, da se tožeči stranki strinjata, da je treba uhajanje informacij z dne 31. maja 2017 pripisati EOR ali uradnikom drugih institucij, kot je Komisija, ki so bili seznanjeni z informacijami, prejetimi od EOR. Poleg tega tožeči stranki zgolj navajata, da je pripisovanje navedb iz tega članka uradniku Unije „verjetno“. Zato se tožeči stranki ne moreta sklicevati na sodno prakso, v skladu s katero Splošno sodišče uhajanje informacij pripisuje instituciji ali agenciji Unije, če je očitno, da je lahko izhajalo le iz te institucije ali agencije.

- 205 Prav tako je treba zavrnuti trditev tožečih strank, da je bilo dejstvo, da naj bi bilo za banko Banco Popular uvedeno reševanje, znano le omejenemu številu oseb v EOR in Komisiji, zato bi bil edini logičen sklep, da je ta informacija prišla od teh institucij. Poleg tega zadnjenavedeni nista predložili nobenih dokazov, ki bi dokazovali nasprotno.
- 206 Namreč, ob predpostavki, da so navedbe iz tega članka posledica uhajanja informacij s strani uradnika Unije in da je mogoče na podlagi tega članka sklepati, da je predvideno reševanje banke Banco Popular, ker ni dokazano, da so službe Komisije odgovorne za uhajanje informacij, o katerem priča članek, na katerega se sklicujeta tožeči stranki, iz sodne prakse izhaja, da takega vira uhajanja informacij ni mogoče domnevati (glej v tem smislu sodbo z dne 15. marca 2006, BASF/Komisija, T-15/02, EU:T:2006:74, točka 605).
- 207 Poleg tega, tudi če je verjetno, da bi za to razkritje lahko bila odgovorna Komisija, pa ta verjetnost v nasprotju s trditvami tožečih strank ne zadostuje, da se Komisiji naloži, da mora dokazati nasprotno (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2006, Degussa/Komisija, T-279/02, EU:T:2006:103, točka 412).
- 208 Ker v obravnavani zadevi ni domneve, da naj bi Komisija povzročila domnevno uhajanje informacij, ji ni treba dokazati, da ga ni.
- 209 Zato je treba trditve tožečih strank, da Komisija ni raziskala izvora uhajanja informacij z dne 31. maja 2017 ali predložila dokazov, da ji ni mogoče pripisati uhajanja informacij, zavrnuti kot brezpredmetne.
- 210 Po eni strani namreč iz neizvedbe notranje preiskave nikakor ni mogoče sklepati na dokaz, da je Komisija kršila svoje obveznosti zaupnosti. Po drugi strani to, da Komisija ni izvedla notranje preiskave za ugotovitev izvora morebitnega uhajanja informacij po sprejetju sklepa o reševanju, ni upošteveno pri presoji zakonitosti izpodbijanega sklepa.
- 211 V zvezi s tem sta tožeči stranki z dopisom, ki sta ga v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili 16. oktobra 2020, predložili nov dokazni predlog v skladu s členom 85(3) Poslovnika. Ta dokazni predlog se je nanašal na dva elektronska dopisa EOR z dne 10. in 18. avgusta 2017 v zvezi z morebitnim uhajanjem informacij, na katerih temelji članek agencije Reuters z dne 31. maja 2017. Tožeči stranki trdita, da ti novi dokazi potrjujejo, da EOR ni poskušal ustrezno preiskati uhajanja podatkov informacij z dne 31. maja, temveč je v bistvu le povzel ukrepe za zaupnost, ki so veljali v EOR.
- 212 Ker se ti novi dokazi nanašajo izključno na EOR in ne dokazujejo, da je za domnevno uhajanje informacij, ki je bilo podlaga za članek agencije Reuters z dne 31. maja 2017, odgovorna Komisija, je treba šteti, da niso upoštevni za rešitev spora.
- 213 Iz navedenega izhaja, da tožeči stranki nista dokazali kršitve načela zaupnosti in varovanja poslovne skrivnosti s strani Komisije.
- 214 Tretji tožbeni razlog je zato treba zavrnuti.

Četrty tožbeni razlog: očitne napake pri presoji pri uporabi členov 14, 18, od 20 do 22 in 24 Uredbe št. 806/2014

- 215 Tožeči stranki trdita, da vrednotenje 2, ki ga je izvedla družba Deloitte, ni bilo „pošteno, preudarno in realno“ v smislu člena 20(1) Uredbe št. 806/2014. Zato menita, da z vrednotenjem 2 ni bilo mogoče podpreti izpodbijanega sklepa ter da sta EOR in Komisija s tem, da sta menila, da shema za reševanje izpolnjuje zahteve iz členov 14, 18, od 20 do 22 in 24 Uredbe št. 806/2014, storila očitno napako.
- 216 Tožeči stranki v repliki pojasnjujeta, da s tem tožbenim razlogom trdita, da je shema za reševanje, sprejeta na podlagi vrednotenja 2, nezakonita, ker je to vrednotenje očitno napačno glede na člen 20 Uredbe št. 806/2014.
- 217 Kot ugotavlja Komisija, tožeči stranki ne navajata nobenih posebnih trditev v zvezi z očitnimi napakami, ki naj bi jih storila pri uporabi členov 14, 18, 21, 22 in 24 Uredbe št. 806/2014.
- 218 Zato je treba ugotoviti, da tožeči stranki s tem tožbenim razlogom zgolj trdita, da vrednotenje 2 ni bilo „pošteno, preudarno in realno“ v smislu člena 20(1) Uredbe št. 806/2014 in da je zato Komisija s tem, da je odobrila shemo reševanja v delu, v katerem ta temelji na vrednotenju 2, storila očitno napako pri presoji.
- 219 V obravnavani zadevi je treba opozoriti, da vrednotenje banke Banco Popular, izvedeno pred sprejetjem sheme za reševanje, vključuje dve poročili, ki sta priloženi shemi za reševanje.
- 220 Vrednotenje 1 z dne 5. junija 2017 je v skladu s členom 20(5)(a) Uredbe št. 806/2014 pripravil EOR in je bilo namenjeno predložitvi elementov za ugotavljanje, ali so izpolnjeni pogoji za začetek postopka reševanja, kot so opredeljeni v členu 18(1) Uredbe št. 806/2014.
- 221 Vrednotenje 2 z dne 6. junija 2017 je v skladu s členom 20(10) Uredbe št. 806/2014 pripravila družba Deloitte kot neodvisni izvedenec.
- 222 V shemi za reševanje je navedeno, da je bil zaradi nujnosti namen vrednotenja 2, izvedenega v skladu s členom 20(10) Uredbe št. 806/2014, oceniti vrednost sredstev in obveznosti banke Banco Popular, da bi zagotovili oceno obravnave, ki bi je bili deležni delničarji in upniki, če bi bil za banko Banco Popular uveden običajni insolvenčni postopek, ter zagotoviti elemente za sprejetje odločitve o delnicah in lastniških instrumentih, ki jih je treba prenesti, ter EOR omogočiti, da določi tržne pogoje za namene instrumenta za prodajo poslovanja.
- 223 Družba Deloitte je v vrednotenju 2 navedla, da se je oprla na zahteve iz člena 36 Direktive 2014/59 (ki ustreza členu 20 Uredbe št. 806/2014) in na poglavje 3 končnega osnutka regulativnih tehničnih standardov št. 2017/05 in 2017/06 Evropskega bančnega organa (EBA) z dne 23. maja 2017 o vrednotenju za namene reševanja in vrednotenju za namene ugotavljanja razlike v obravnavi po reševanju v skladu z Direktivo 2014/59.
- 224 Člen 36(15) Direktive 2014/59 EBA omogoča, da pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določijo merila, na podlagi katerih je treba izvesti vrednotenja v postopku reševanja.

- 225 Poglavje 3 končnega osnutka regulativnih tehničnih standardov EBA, navedenega v točki 223 zgoraj, se nanaša na osnutek regulativnih tehničnih standardov št. 2017/05 o vrednotenju za namene reševanja (v nadaljevanju: regulativni tehnični standardi) in med drugim v skladu s členom 36(15) Direktive 2014/59 vsebuje osnutek delegirane uredbe Komisije o dopolnitvi Direktive 2014/59 z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo merila za metodologijo za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti institucij ali subjektov.
- 226 Poleg tega je treba navesti, da na dan reševanja ti regulativni tehnični standardi niso bili zavezujoči, saj člen 5(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014 določa, da za EOR, Svet in Komisijo veljajo zavezujoči regulativni in izvedbeni tehnični standardi, ki jih je pripravil EBA, ko jih je Komisija sprejela. Ti regulativni tehnični standardi so bili vključeni v Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/345 z dne 14. novembra 2017 o dopolnitvi Direktive 2014/59 glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo merila v zvezi z metodologijo za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti institucij ali subjektov (UL 2018, L 67, str. 8).
- 227 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je v členu 6.3 sheme za reševanje EOR navedel, da se je pri odločanju o odpisu in konverziji lastniških instrumentov banke Banco Popular oprl na vrednotenje 2, kot je bilo dopolnjeno in potrjeno z rezultati postopka prodaje, ki ga je izvedel FROB.
- 228 Ker vrednotenje 2 vsebuje zapletene tehnične in ekonomske presoje, je treba priznati, da je imel EOR široko diskrecijsko pravico, ko je menil, da je vrednotenje 2 veljavna podlaga za odločanje o ukrepih za reševanje, prav tako pa tudi Komisija, ko je odobrila shemo za reševanje.
- 229 Zato je na podlagi sodne prakse, navedene v točkah od 104 do 109 zgoraj, nadzor, ki ga izvaja Splošno sodišče, omejen na nadzor, s katerim se preverja neobstoj očitne napake pri presoji Komisije, ko je ta odobrila shemo za reševanje v delu, v katerem je temeljila na vrednotenju 2. Tožeči stranki morata predložiti zadostne dokaze, da se vrednotenje 2 ne zdi verodostojno.
- 230 V utemeljitev trditve, da je Komisija storila očitno napako pri presoji, tožeči stranki v bistvu navajata tri očitke, s katerimi želita dokazati, da vrednotenje 2 ni bilo „pošteno, preudarno in realno“ v smislu člena 20(1) Uredbe št. 806/2014. S prvim očitkom izpodbijata zanesljivost vrednotenja 2 in njegovo začasnost. Z drugim in tretjim očitkom izpodbijata oceno družbe Deloitte, ker so bile po eni strani prilagoditve bilance stanja banke Banco Popular, ki jih je izvedla družba Deloitte, napačne in ker po drugi strani razpon, uporabljen v vrednotenju 2, ni bil zanesljiv.

Prvi očitek: zanesljivost vrednotenja 2 in njegova začasnost

- 231 Na prvem mestu, tožeči stranki navajata, da je družba Deloitte navedla, da vrednotenje 2 ni bilo zanesljivo glede na kratek čas za njegovo pripravo in pomanjkanje razpoložljivih informacij.
- 232 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je družba Deloitte v dopisu, ki je spremljal sporočilo o vrednotenju 2, poslano EOR, navedla, da je bila glede na težek likvidnostni položaj banke Banco Popular pozvana, naj vrednotenje opravi v izjemno kratkem roku. Glavno delo je bilo omejeno na 12 dni od dneva, ko je dobila dostop do dokumentacije, medtem ko bi tak projekt običajno trajal šest tednov. Družba Deloitte je ugotovila, da so bile v razpoložljivih informacijah številne vrzeli in nedoslednosti. Družba Deloitte je navedla, da je treba vrednotenje šteti za zelo negotovo in začasno v skladu s členom 36 Direktive 2014/59 ter da je bil v vrednotenje vključen blažilnik za dodatne izgube v skladu s členom 36(9) Direktive 2014/59, ki ustreza členu 20(10) Uredbe št. 806/2014.

- 233 Člen 20(10) Uredbe št. 806/2014 izrecno določa primer, ko zaradi nujnosti položaja ni mogoče izpolniti zahtev iz odstavkov 7 in 9 tega člena, in sicer med drugim primer, ko vrednotenja ni mogoče dopolniti z nekaterimi informacijami iz računovodskih obračunov in evidenc. Poleg tega je s to določbo priznan obstoj negotovosti, ki so neločljivo povezane z vsakim začasnim vrednotenjem, s tem, da ta v drugem pododstavku določa, da vključuje blažilnik za dodatne izgube.
- 234 Tako je družba Deloitte v skladu s to določbo zgolj navedla, da se je morala glede na kratek čas, ki je bil na voljo za izvedbo vrednotenja, opreti na nepopolne informacije, in navedla, da je treba vrednotenje, ki ga je izvedla, obravnavati kot začasno vrednotenje v skladu s členom 36(9) Direktive 2014/59.
- 235 Poleg tega je iz člena 20(13) Uredbe št. 806/2014 razvidno, da bi se lahko EOR zaradi nujnosti položaja za sprejetje sheme za reševanje oprl na vrednotenje 2, izvedeno na podlagi člena 20(10) Uredbe št. 806/2014.
- 236 Dejstvo, da je družba Deloitte navedla, da so bile nekatere informacije glede na razpoložljivi čas nepopolne, ne zadostuje za to, da bi bila možnost uporabe vrednotenja 2 za sprejetje sheme za reševanje vprašljiva.
- 237 Poleg tega je treba tako kot Komisija opozoriti, da je moralo vrednotenje 2, izvedeno v izrednih razmerah, v skladu s členom 20(10) Uredbe št. 806/2014 izpolnjevati zahteve iz odstavkov 1, 7 in 9 le, „kolikor je [bilo] to glede na okoliščine razumno izvedljivo“. V nasprotju s trditvijo tožečih strank Komisija ni trdila, da bi se EOR in ona lahko sklicevala na vrednotenje, ki ni bilo „pošteno, preudarno in realno“.
- 238 Poleg tega so negotovosti, neločljivo povezane z vrednotenjem 2, poudarjene v regulativnih tehničnih standardih, iz katerih izhaja, da mora cenilec pri ocenjevanju in diskontiranju denarnih tokov, ki jih subjekt lahko pričakuje iz obstoječih sredstev in obveznosti, uporabiti poštene, preudarne in realne predpostavke ter upoštevati različne dejavnike in okoliščine.
- 239 Zlasti v zvezi z ocenami vrednosti ob odtujitvi člen 12(5) regulativnih tehničnih standardov, ki je povzet v členu 12(5) Delegirane uredbe 2018/345, določa:
- „Cenilec določi vrednost ob odtujitvi na podlagi denarnih tokov, neto stroškov odtujitve in neto pričakovane vrednosti vseh izdanih jamstev, ki jih lahko subjekt razumno pričakuje v trenutno prevladujočih tržnih razmerah, z redno prodajo ali prenosom sredstev ali obveznosti. Če je ustrezno, lahko cenilec ob upoštevanju ukrepov, ki bodo sprejeti v okviru sheme za reševanje, vrednost ob odtujitvi določi z znižanjem opazovane tržne cene te prodaje ali prenosa v višini morebitnega popusta za pospešeno prodajo. Kadar sredstva nimajo likvidnega trga, cenilec vrednost ob odtujitvi določi ob upoštevanju opazovanih cen na trgih, na katerih se trguje s podobnimi sredstvi, ali modelnih izračunov, pri čemer uporabi opazovane tržne parametre in ustrezno upošteva popuste za nelikvidnost.“
- 240 V členu 12(6) regulativnih tehničnih standardov, ki je povzet v členu 12(6) Delegirane uredbe 2018/345, so navedeni različni dejavniki, ki jih mora upoštevati cenilec in ki lahko vplivajo na vrednosti ob odtujitvi in obdobja odtujitve.

- 241 Iz tega izhaja, da je vrednotenje 2 temeljilo na predpostavkah in je bilo odvisno od številnih dejavnikov. Tako se je družba Deloitte v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi pri določanju vrednosti ob odtujitvi banke Banco Popular na datum reševanja v okviru vrednotenja 2 oprla na morebitne ocene.
- 242 Zato je treba ugotoviti, da so glede na časovne omejitve in razpoložljive informacije določene negotovosti in približki neločljivo povezani z vsakim začasnim vrednotenjem, izvedenim v skladu s členom 20(10) Uredbe št. 806/2014, in da pridržki družbe Deloitte ne pomenijo, da vrednotenje 2 ni bilo „pošteno, preudarno in realno“ v smislu člena 20(1) Uredbe št. 806/2014.
- 243 Iz tega izhaja, da je Komisija zaradi nujnosti položaja upravičeno menila, da se lahko EOR pri sprejetju sheme za reševanje opre na vrednotenje 2, izvedeno v skladu s členom 20(10) Uredbe št. 806/2014.
- 244 Na drugem mestu, tožeči stranki izpodbijata dejstvo, da je bilo vrednotenje 2 začasno. To dejstvo naj bi bilo v nasprotju s potrditvijo EOR, da naj ne bi bilo naknadnega dokončnega vrednotenja na podlagi člena 20(11) Uredbe št. 806/2014. Poleg tega naj bi družba Deloitte vključila blažilnik za dodatne izgube, ki je sestavni del vrednotenja. Ker pa je treba vrednotenje 2 šteti za dokončno, ne more vključevati takšnega blažilnika.
- 245 Po eni strani je treba opozoriti, da člen 20(10) Uredbe št. 806/2014 izrecno določa, da začasno vrednotenje vključuje blažilnik za dodatne izgube, in po drugi strani, da je na podlagi člena 20(13) iste uredbe začasno vrednotenje, kakršno je vrednotenje 2, veljavna podlaga za sprejetje sheme za reševanje.
- 246 Dejstvo, da je EOR po sprejetju izpodbijanega sklepa navedel, da ne bo naknadnega dokončnega vrednotenja, ne more povzročiti retroaktivne spremembe zahtev v zvezi z izvedbo vrednotenja na podlagi člena 20(10) Uredbe št. 806/2014.
- 247 Nazadnje, tožeči stranki v stališčih glede intervencijske vloge EOR trdita, da je EOR v dopisu o postopku določil parametre postopka prodaje na podlagi vrednotenja 2, pri čemer je ponudnike spodbudil k domnevi, da je vrednost sredstev manjša od 2 milijard EUR. Ponudba v višini 1 EUR naj bi dejansko pomenila negativno ponudbo v višini minus 2 milijardi EUR.
- 248 V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da je ta trditev povsem špekulativna in temelji na dejanski napaki, saj je dopis o postopku, na katerega se sklicujeta tožeči stranki, pripravil FROB.
- 249 Zato je treba prvi očitek zavrni.

Drugi očitek: prilagoditve, ki jih je izvedla družba Deloitte

- 250 Tožeči stranki trdita, da so bile prilagoditve bilance stanja banke Banco Popular, ki jih je izvedla družba Deloitte, napačne in so neupravičeno zmanjšale vrednost njenih neto sredstev. Družba Deloitte je izvedla prilagoditve, ki so močno presegle rezervacije, ki jih je izvedla banka Banco Santander po nakupu banke Banco Popular, zato se ocena iz vrednotenja 2 ni mogla tako zelo razlikovati od vrednosti, ki jo je določila banka Banco Santander. Po njunem mnenju naj bi sprejetje pristopa banke Banco Santander na vseh področjih, razen nedonosnih sredstev, in nadomestitev njene ocene nedonosnih sredstev s temeljnim scenarijem družbe Deloitte pomenilo pozitivno vrednotenje banke Banco Popular v višini 1 milijarde EUR. Menita, da je ocena ekonomske vrednosti banke Banco Popular iz njunega dodatnega izvedenskega poročila, ki znaša

med 4,5 in 7,3 milijarde EUR, natančen pokazatelj razvrstitve po obsegu vrednotenja. Razlike med vrednostmi, ki jih je navedel njun izvedenec, in vrednostmi, ki jih je navedla banka Banco Santander, naj bi bile omejene in naj bi odražale dejstvo, da sta bili izvedeni za različne namene, saj je bil cilj izvedencev tožečih strank določiti ekonomsko vrednost banke Banco Popular, medtem ko je bilo vrednotenje banke Banco Santander pripravljeno za računovodske namene.

- 251 Na podlagi svojega dodatnega izvedenskega poročila izpodbijata analizo prilagoditev sredstev banke Banco Popular, ki jo je opravila družba Deloitte v zvezi z donosnimi posojili, rezervacijami za pravna tveganja, odloženimi terjatvami za davek banke Banco Popular ter njenimi sekundarnimi sredstvi v obliki skupnih podjetij, hčerinskih družb in povezanih podjetij. Ne izpodbijata prilagoditve nedonosnih sredstev banke Banco Popular v vrednotenju 2, temveč raven prilagoditev, ki jih je izvedla banka Banco Santander. Menita, da družba Deloitte neopredmetenim sredstvom banke Banco Popular ni določila pravilne vrednosti.
- 252 Glede uporabljene metodologije je družba Deloitte v vrednotenju 2 navedla, da je bil scenarij, uporabljen za določitev ekonomske vrednosti, prodaja banke v okviru instrumenta prodaje poslovanja. V skladu s členom 20(5)(f) Uredbe št. 806/2014 je bil namen vrednotenja prispevati k odločitvi o sredstvih, pravicah, obveznostih ali drugih lastniških instrumentih, ki se prenesejo, in k temu, kako EOR razume tržne pogoje za namene člena 24(2)(b) iste uredbe.
- 253 Družba Deloitte je pojasnila, da je „namen [njenega] ekonomskega vrednotenja prispevati k oceni vrednosti, ki bi jo potencialni kupec lahko ponudil za banko kot celoto po odprtem, poštenem in konkurenčnem postopku dražbe („vrednost ob odtujitvi“ v skladu s členom 11 regulativnih tehničnih standardov [...])“.
- 254 Iz uvodne izjave 6 regulativnih tehničnih standardov izhaja, da bi bilo treba za določene ukrepe za reševanje, ki jih obravnava organ za reševanje, izbrati najustreznejšo podlago za merjenje (vrednost ob posedovanju ali vrednost ob odtujitvi).
- 255 Glede izbire podlage za merjenje člen 11(4) regulativnih tehničnih standardov, ki je povzet v členu 11(4) Delegirane uredbe 2018/345, določa:
- „Kadar ukrepi za reševanje iz člena 10(1) zahtevajo, da sredstva in obveznosti zadrži subjekt, ki se ohrani kot delujoče podjetje, cenilec kot ustrezno podlago za merjenje uporabi vrednost ob posedovanju. Vrednost ob posedovanju lahko, če se šteje za pošteno, preudarno in realno, predvideva normalizacijo tržnih pogojev.
- Vrednost ob posedovanju se ne uporabi kot podlaga za merjenje, kadar se sredstva prenesejo na nosilca upravljanja sredstev v skladu s členom 42 Direktive 2014/59/EU ali premostitveno institucijo v skladu s členom 40 Direktive ali kadar se uporabi instrument prodaje poslovanja v skladu s členom 38 Direktive 2014/59/EU.“
- 256 V skladu s členom 12(4) regulativnih tehničnih standardov, ki je povzet v členu 12(4) Delegirane uredbe 2018/345, „[k]adar razmere subjektu preprečujejo posedovanje sredstva ali nadaljevanje poslovanja ali kadar organ za reševanje meni, da je odtujitev potrebna za doseganje ciljev reševanja, se za pričakovane denarne tokove upoštevajo vrednosti ob odtujitvi, pričakovane v danem obdobju odtujitve“.
- 257 Dejavniki, ki jih je treba upoštevati pri določanju vrednosti ob odtujitvi za namene instrumenta prodaje poslovanja, so določeni v členu 12, od (5) do (7), regulativnih tehničnih standardov, ki so povzeti v členu 12, od (5) do (7), Delegirane uredbe 2018/345.

- 258 V zvezi s tem je treba opozoriti, da tožeči stranki ne izpodbijata odločitve EOR, da za banko Banco Popular uporabi instrument prodaje poslovanja. Ker je bilo torej vrednotenje 2 izvedeno na podlagi tega, da bo uporabljen instrument prodaje poslovanja, je bila vrednost ob odtujitvi, ki jo je uporabila družba Deloitte, pravilna metodologija za oceno vrednosti banke Banco Popular v okviru vrednotenja 2.
- 259 Poudariti je treba, da se tožeči stranki pri izpodbijanju ocene sredstev banke Banco Popular v vrednotenju 2 po eni strani opirata na dodatno izvedensko poročilo, priloženo k repliki, in po drugi strani na vrednost, ki jo je upoštevala banka Banco Santander.
- 260 Prvič, v zvezi z dodatnim izvedenskim poročilom, priloženim k repliki, banka Banco Santander trdi, da temelji na napačni metodologiji.
- 261 V zvezi s tem je v izvedenskem poročilu, priloženem k tožbi, navedeno, da „[v] primerih, ko se proda celotno podjetje in ta sredstva ne bodo predmet ločenega prenosa, menimo, da je osnova za vrednost ob posedovanju ustrezna“. Poleg tega, kot poudarja banka Banco Santander, je v dodatnem izvedenskem poročilu, priloženem k repliki, navedeno:
- „Kot je navedeno zgoraj, je treba za določitev ekonomske vrednosti vsakega sredstva razmisliti, ali je ustrezna podlaga ‚vrednost ob posedovanju‘ ali ‚vrednost ob odtujitvi‘ [...]. Menimo, da je postopek določanja poštene vrednosti, ki ga je opisala banka Banco Popular, podoben tistemu, ki je potreben za izpolnitev ocene, pripravljene na podlagi ‚vrednosti ob posedovanju‘, kot je opredeljena v členu 1 regulativnih tehničnih standardov.“
- 262 Tožeči stranki trdita, da so njuna izvedenska poročila vsebovala oceno sredstev banke Banco Popular v skladu s smernicami, določenimi v regulativnih tehničnih standardih. Trdita, da sta v svojih izvedenskih poročilih vrednost banke ocenili na podlagi predpostavke delujočega podjetja, in sicer z oceno denarnih tokov, ki bi jih banka ustvarila, če bi ohranila ali odtujila določena sredstva. Trdita, da je treba glede na pričakovanja kupca oceniti različne razrede sredstev glede na to, ali bodo ohranjena ali odtujena. Pristop, uporabljen v dodatnem izvedenskem poročilu tožečih strank, naj bi bil v skladu s členom 11(4) regulativnih tehničnih standardov, v skladu s katerim mora cenilec pri prodaji delujočega podjetja, kot v obravnavani zadevi, uporabiti vrednost ob posedovanju.
- 263 Tako so, kot priznavata tožeči stranki, njuna izvedenska poročila temeljila na vrednosti ob posedovanju, in ne na vrednosti ob odtujitvi, da bi se ocenila vrednost različnih razredov sredstev banke Banco Popular.
- 264 Vendar zadostuje ugotovitev, da člen 11(4) regulativnih tehničnih standardov, navedenih v točki 255 zgoraj, izrecno določa, da se vrednost ob posedovanju ne uporabi kot podlaga za ocenjevanje, kadar se uporabi instrument prodaje poslovanja.
- 265 Poleg tega se zdi, da iz trditev tožečih strank izhaja, da sta za utemeljitev metode, uporabljene v njunem izvedenskem poročilu, upoštevali vrednost, po kateri bi bil kupec sam pripravljen prodati celotno banko Banco Popular ali njen del, ko bi jo kupil.
- 266 Tako tožeči stranki v svojih stališčih glede intervencijske vloge banke Banco Santander utemeljujeta, da so njuna izvedenska poročila omogočila oceno ekonomske vrednosti banke Banco Popular kot delujočega podjetja. Navajata, da je treba glede na pričakovanja kupca o tem, kaj bo storil, oceniti različne razrede sredstev glede na to, ali bodo ohranjena ali odtujena.

Dodajata, da bi bilo na primer mogoče pričakovati, da bo kupec v določenem roku odtujil nedonosna sredstva, vendar želi imeti na voljo donosna posojila, ki bi ustvarjala prihodke. Sredstva je treba, odvisno od primera, vrednotiti po vrednosti ob odtujitvi ali po vrednosti ob posedovanju.

- 267 Ti argumenti izhajajo iz zmede. Namen vrednotenja 2 je bil določiti vrednost banke Banco Popular v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja, to je določiti vrednost, po kateri bi bil potencialni kupec pripravljen kupiti banko Banco Popular na datum reševanja. Družba Deloitte v poročilu o vrednotenju 2 navaja, da je njeno ekonomsko vrednotenje namenjeno oceni vrednosti, ki bi jo lahko potencialni kupec ponudil za celotno banko. Kot se zdi, da menita tožeči stranki, ni šlo za oceno vrednosti banke Banco Popular, ko bo ta prodana kupcu, na podlagi sredstev, ki bi jih ta želel odtujiti ali ohraniti.
- 268 Iz navedenega je razvidno, da metodologija, uporabljena v izvedenskih poročilih, ki sta jih predložili tožeči stranki, ne ustreza metodologiji, ki naj bi jo pri vrednotenju uporabila družba Deloitte. Poleg tega, kot poudarja Komisija, dodatno izvedensko poročilo temelji na podatkih, ki so nastali po nakupu banke Banco Popular s strani banke Banco Santander in torej niso upoštevni za oceno, opravljeno v vrednotenju 2, katerega namen je bil določiti vrednost ob odtujitvi za potencialnega kupca pred reševanjem.
- 269 Zato je treba šteti, da ta izvedenska poročila niso upoštevna za ugotovitev, ali je bila v vrednotenju 2 vrednost sredstev banke Banco Popular pravilno ocenjena. Zlasti ocena ekonomske vrednosti banke Banco Popular iz njenega dodatnega izvedenskega poročila, ki znaša med 4,5 in 7,3 milijarde EUR, temelji na napačni metodologiji in zato ni upoštevna. Primerjavo rezultatov ocen različnih razredov sredstev, vsebovanih v njenem dodatnem izvedenskem poročilu na eni strani in v vrednotenju 2 na drugi, ki sta jo opravili tožeči stranki, je treba šteti za brezpredmetno.
- 270 Drugič, tožeči stranki se sklicujeta na prilagoditve, ki jih je banka Banco Santander izvedla po nakupu banke Banco Popular, ko je predstavila bilanco stanja banke Banco Popular. Trdita, da ocene ekonomske vrednosti banke Banco Popular v vrednotenju 2 ni mogoče šteti za „pošteno, preudarno in realno“, če se razlikuje od ocene, ki jo je upošteval kupec.
- 271 Ugotoviti je treba, kot je to storil EOR, da računovodskih izkazov za prevzeme banke Banco Santander ni mogoče primerjati z rezultati vrednotenja 2, ker ne izpolnjujejo istega cilja in pri njih ni uporabljena enaka metodologija.
- 272 V zvezi s tem tožeči stranki v repliki priznavata, da je imelo vrednotenje, ki ga je izvedla banka Banco Santander, drugačen namen kot vrednotenje njunih izvedencev in da ni bilo namenjeno oceni ekonomske vrednosti banke Banco Popular, temveč oceni njene knjigovodske vrednosti.
- 273 Poleg tega je bil namen vrednotenja 2 določiti vrednost ob odtujitvi banke Banco Popular za potencialnega kupca. Vendar, kot poudarja EOR, je v računovodskih izkazih banke Banco Santander posebna vrednost dodeljena sredstvom in obveznostim banke Banco Popular po vključitvi banke Banco Popular v njeno poslovanje v skladu z računovodskimi pravili.
- 274 Vsekakor je treba ugotoviti, da je ekonomska vrednost, ki jo je banka Banco Santander na dan sprejetja sheme za reševanje pripisala banki Banco Popular, vrednost, navedena v njeni ponudbi za nakup, to je 1 EUR.

- 275 Poleg tega je treba trditve tožečih strank, s katerimi ti izpodbijata prilagoditve, ki jih je banka Banco Santander v zvezi z nedonosnimi sredstvi izvedla po reševanju, zavrniti kot brezpredmetne.
- 276 Podredno tožeči stranki v svojih stališčih glede intervencijskih vlog navajata, da bi bila vrednost banke Banco Popular, tudi če bi se njena sredstva ocenila glede na vrednost ob odtuitvi, ki se nanaša na posamezna sredstva, ki jih je banka Banco Popular kot delujoče podjetje še naprej morala imeti, med 1,5 in 4,3 milijarde EUR.
- 277 V zvezi s tem tožeči stranki navajata le razpredelnico s številkami, ki vsebuje primerjavo vrednosti banke Banco Popular, ki so bile ocenjene s strani družbe Deloitte v vrednotenju 2, s strani banke Banco Santander in v njunem izvedenskem poročilu s prilagoditvijo in brez nje. Vendar pa predložitev rezultatov izračunov njunih izvedencev po prilagoditvi brez dodatne pojasnitve glede uporabljene metode in narave izvedenih prilagoditev Splošnemu sodišču ne omogoča, da bi razumelo obseg te trditve.
- 278 Iz te razpredelnice je na primer razvidno, da je vrstica, ki ustreza „prilagoditvi vrednosti sredstev“ v dodatnem izvedenskem poročilu, privedla do razpona od 5,2 do 7,9 milijarde EUR in da ta ista vrednost „po prilagoditvi“ znaša od 8,2 do 11 milijard EUR. Tožeči stranki ne navajata nobenega pojasnila v zvezi s temi razlikami.
- 279 Tretjič, tožeči stranki v repliki navajata posebne trditve, s katerimi izpodbijata metodo, ki jo je družba Deloitte uporabila za vrednotenje nekaterih razredov sredstev.
- 280 Tožeči stranki v zvezi z donosnimi posojili trdita, da je družba Deloitte v vrednotenju 2 priznala, da ni uporabila metode diskontiranih denarnih tokov (*Discounting Cash Flows*) in da je uporabila metodo, ki ni bila prilagojena, in sicer standard MSRP 9 (*International Financial Reporting Standard* (mednarodni standard računovodskega poročanja)), ki obravnava obračunavanje finančnih instrumentov.
- 281 Družba Deloitte je v vrednotenju 2 v zvezi s posojili in terjatvami navedla:
- „[...] za ta portfelj ni bilo mogoče uporabiti dovolj zanesljivega pristopa modeliranja celotnih diskontiranih denarnih tokov. Namesto tega smo glede na razpoložljive podatke in čas preučili dva pristopa k vrednotenju:
- pristop ‚od spodaj navzgor‘, prilagojen glede na pričakovane izgube, s katerim se upoštevajo podatki o osnovni izpostavljenosti banke ob neplačilu, vseživljenjski verjetnosti neplačila (ocenjeni na podlagi verjetnosti neplačila v določenem trenutku) in izgubah ob neplačilu ter s katerim se prilagodijo parametri na podlagi tržnih referenčnih vrednosti, referenčnih vrednosti banke Španije za izgube ob neplačilu in analize družbe Deloitte, vse na podlagi preudarnih predpostavk. Ta pristop v bistvu odraža način, kako bi banka prevzemnica upravljala portfelje v prihodnosti [...]“.
- 282 Družba Deloitte je navedla, da je njena metoda za izračun ekonomske vrednosti posojil in terjatev zajemala oceno pričakovane kreditne izgube, ter pojasnila izbrane parametre za določitev izpostavljenosti ob neplačilu in verjetnosti neplačila.
- 283 Za to metodo je treba šteti, da je skladna z regulativnimi tehničnimi standardi.

284 V zvezi s tem je treba navesti, da je vrednotenje posojil in terjatev predmet negotovosti, ki so pojasnjene v členu 8(a) regulativnih tehničnih standardov, povzetem v členu 8(a) Delegirane uredbe 2018/345, ki določa:

„Cenilec se osredotoči zlasti na področja, na katerih je vrednotenje zelo negotovo in ki pomembno vplivajo na splošno vrednotenje. Cenilec rezultate vrednotenja za ta področja predloži v obliki najboljših ocen vrednosti in po potrebi razponov vrednosti, kot je določeno v členu 2(3). Ta področja vključujejo:

(a) posojila ali portfelje posojil, katerih pričakovani denarni tokovi so odvisni od sposobnosti, pripravljenosti ali spodbude nasprotne stranke za izpolnjevanje njene obveznosti, če ta pričakovanja temeljijo na predpostavkah v zvezi s stopnjami kršitev, verjetnostjo neplačila, izgubo ob neplačilu ali značilnostmi instrumenta, zlasti če to dokazujejo vzorci izgube za portfelj posojil“.

285 Poleg tega je družba Deloitte na straneh od 4 do 11 priloge k vrednotenju 2 pojasnila prilagoditve, ki jih je opravila pri vrednotenju posojil in terjatev, zlasti v zvezi s tveganji neplačila. Tožeči stranki ne navajata nobene trditve, s katero bi te prilagoditve izpodbijali.

286 Poleg tega tožeči stranki priznavata, da družba Deloitte glede na kratek čas, ki ga je imela na voljo, ni mogla opraviti popolne in zanesljive analize diskontiranih denarnih tokov.

287 Glede trditve, da MSRP 9, ki je računovodski standard, ni bil ustrezen, zadostuje navesti, da je družba Deloitte v vrednotenju 2 navedla, da „čepprav razumemo, da bo novi MSRP 9 pomenil povečanje rezervacij, to ne bo spremenilo izračunov, opravljenih v obravnavani zadevi“. Iz tega izhaja, da družba Deloitte te metode ni uporabila in da so trditve tožečih strank brezpredmetne.

288 Glede vrednotenja prilagoditev rezervacij za pravna tveganja je treba ugotoviti, da primerjava med vrednotenjem 2 in vrednotenjem 3, ki sta jo opravili tožeči stranki po sprejetju izpodbijanega sklepa, ni upoštevana. Dovolj je navesti, da je bilo vrednotenje 3 opravljeno z drugačno metodo in za drugačen namen kot vrednotenje 2. Podobno tudi primerjava z vrednotenjem banke Bankia, ki temelji na medijskem članku, ni upoštevana, zlasti ker ni jasno, ali je to vrednotenje zajemalo vsa pravna tveganja, analizirana v vrednotenju 2, in ali so bili rezultati resnično primerljivi.

289 Glede vrednotenja odloženih terjatev za davek tožeči stranki priznavata, da je negotovo in zelo odvisno od kupca. Menita, da je razpon, ki ga je uporabila družba Deloitte, preozek, kar bi moralo EOR in Komisijo opozoriti, da pristop družbe Deloitte ni primeren, in da ta razpon ne ustreza prilagoditvi, ki jo je izvedla banka Banco Santander.

290 Družba Deloitte je na strani 32 priloge k vrednotenju 2 med drugim navedla, da je vrednotenje nezaščitenih odloženih terjatev za davek odvisno od kupca, med drugim od tega, ali gre za španski ali tuji subjekt, in ali sta, če bi bil kupec španska banka, njihova izterljivost in računovodenje v bilanci stanja odvisni od poslovnega načrta banke Banco Popular in poslovnega načrta kupca. V prilogi k vrednotenju 2 je navedeno, da ocena družbe Deloitte upošteva te različne predpostavke.

- 291 Tožeči stranki nista pojasnili, kako naj bi bile z negotovostmi, ki jih je poudarila družba Deloitte, upravičene različne prilagoditve v najboljšem in najslabšem scenariju. V zvezi s tem je izvedenec v dodatnem izvedenskem poročilu, priloženem k repliki, opozoril le, da je ta razpon „presenetljiv“. Poleg tega je treba opozoriti, da primerjava s prilagoditvami, ki jih je izvedla banka Banco Santander, ni upoštevana.
- 292 V zvezi z vrednotenjem neopredmetenih sredstev tožeči stranki trdita, da družba Deloitte po eni strani ni določila nobene ekonomske vrednosti neopredmetenih sredstev v zvezi s temeljnimi vlogami (*Core Deposit Intangibles*), čeprav se je dvigovanje verjetno nanašalo na najmanj stabilne vloge, ali blagovni znamki Banco Popular, čeprav je blagovni znamki Banco Pastor priznala minimalno vrednost. Po mnenju tožečih strank je ta pristop zadostoval za ugotovitev, da vrednotenje 2 ni zanesljivo.
- 293 Po eni strani je družba Deloitte pri vrednotenju 2 glede neopredmetenih sredstev v zvezi s temeljnimi vlogami menila, da jim potencialni kupec ne bi pripisal nobene vrednosti zaradi znatnega dvigovanja vlog na datum vrednotenja.
- 294 Opozoriti je treba, da glede na obseg odlivov likvidnih sredstev na datum, ko je bilo izvedeno vrednotenje 2, ni nobenega dokaza, ki bi podpiral trditev tožečih strank, da je večina stabilnih vlog ostala v banki.
- 295 Po drugi strani je družba Deloitte v zvezi s premičninami banke Banco Popular pojasnila, da potencialni kupec ne bi pripisal nobene vrednosti že obstoječim premičninam, ker ne gre za sredstva, ki bi jih bilo mogoče opredeliti v okviru poslovne združitve. Navedla je, da ima znamka Banco Pastor zaradi močne prisotnosti te znamke v Galiciji vrednost za tretjo osebo in da je razpon vrednosti ocenila z uporabo metode licenčnine, ki je najpogosteje uporabljena metoda za vrednotenje znamk.
- 296 Tožeči stranki ne navajata nobene posebne trditve, s katero bi bilo mogoče izpodbijati ta pojasnila.
- 297 V zvezi z vrednotenjem skupnih podjetij, hčerinskih družb in povezanih podjetij tožeči stranki zgolj navajata, da je znesek, ki ga je upoštevala družba Deloitte, na podlagi sočasnih poročil o analizah in dejanskih ali domnevnih transakcij podcenjen in da bi bila razumna ocena 1,5 milijarde EUR.
- 298 Po eni strani zadostuje ugotovitev, da tožeči stranki ne dokažeta podlage za to oceno, in po drugi strani, da te trditve ne omogočajo opredeliti napak, ki jih je v vrednotenju 2 storila družba Deloitte.
- 299 Poleg tega je treba opozoriti, da morata biti na podlagi člena 21 Statuta Sodišča Evropske unije in člena 76(d) Poslovnika Splošnega sodišča v vsaki tožbi navedena predmet spora in kratek povzetek tožbenih razlogov. V skladu z ustaljeno sodno prakso je za dopustnost tožbe potrebno, da so bistveni dejanski in pravni elementi, na katerih temelji, vsaj na kratko, vendar koherentno in razumljivo razvidni iz besedila same tožbe. Čeprav je besedilo tožbe glede posebnih vprašanj lahko podprto in dopolnjeno s sklicevanjem na odlomke iz dokumentov, ki so ji priloženi, pa splošno sklicevanje na druga pisanja ne more nadomestiti manjkajočih bistvenih elementov pravne utemeljitve, ki morajo biti na podlagi zgoraj navedenih določb zajeti v tožbi (glej sodbi z dne 17. septembra 2007, Microsoft/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, točka 94 in navedena sodna praksa, ter z dne 5. oktobra 2020, HeidelbergCement in Schwenk Zement/Komisija, T-380/17, EU:T:2020:471, točka 92 (neobjavljena) in navedena sodna praksa). Poleg tega Splošnemu sodišču ni treba v prilogah iskati ter prepoznavati razlogov in trditev, ki bi jih lahko

štelo za podlago za tožbo, ker imajo priloge le dokazno in pomožno funkcijo (glej sodbi z dne 17. septembra 2007, Microsoft/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, točka 94 in navedena sodna praksa, ter z dne 24. septembra 2019, Nizozemska in drugi/Komisija, T-760/15 in T-636/16, EU:T:2019:669, točka 114 in navedena sodna praksa; v tem smislu glej tudi sodbo z dne 11. septembra 2014, MasterCard in drugi/Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, točka 41 in navedena sodna praksa).

- 300 Ker v repliki ni navedena nobena trditev, splošnih sklicevanj tožečih strank na dodatno izvedensko poročilo, ki je priloženo k njej, ni treba preučiti.
- 301 Navesti je treba, da je družba Deloitte v vrednotenju 2 za vsak razred sredstev pojasnila metodo, ki jo je uporabila za njihovo vrednotenje, in negotovosti, ki utemeljujejo opravljene prilagoditve. Iz navedenega izhaja, da s trditvami tožečih strank ni mogoče omajati prilagoditev, ki jih je družba Deloitte izvedla v vrednotenju 2 v zvezi z različnimi razredi sredstev banke Banco Popular, in da te trditve ne vodijo do sklepa, da vrednotenje 2 ni bilo „pošteno, preudarno in realno“ v skladu s členom 20(1) Uredbe št. 806/2014.
- 302 Podredno tožeči stranki tudi navajata, da je ocena, ki jo je družba Deloitte opravila v vrednotenju 2, glede štirih ključnih elementov, na katere metoda vrednotenja, ki se uporablja, ni vplivala, povzročila prenizko oceno za od 4,8 do 5 milijard EUR. Tožeči stranki se sklicujeta na prilagoditev odloženih terjatev za davek, neupoštevanje neopredmetenih sredstev, zlasti tistih, ki se nanašajo na temeljne vloge, precenitev pravnih možnosti ter podcenitev vrednosti skupnih podjetij, hčerinskih družb in povezanih podjetij iz vrednotenja 2.
- 303 V zvezi s tem zadostuje ugotoviti, da tožeči stranki po eni strani zgolj primerjata ocene iz vrednotenja 2 z ocenami iz dodatnega izvedenskega poročila. Po drugi strani pa ne pojasnita, zakaj naj za ocenjevanje teh štirih razredov sredstev metoda vrednotenja ne bi bila pomembna.
- 304 Zato je treba drugi očitek zavrniti.

Tretji očitek: razpon, določen v vrednotenju 2

- 305 Tožeči stranki trdita, da bi moral obseg razpona, uporabljenega v vrednotenju 2, in dejstvo, da se je razlikoval od nedavnih vrednotenj neto sredstev banke Banco Popular, opozoriti EOR in Komisijo, da to vrednotenje ni bilo „pošteno, preudarno in realno“ ter ni zagotavljalo zanesljive podlage za sprejetje sheme za reševanje.
- 306 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je družba Deloitte v vrednotenju 2 navedla, da je bil rezultat njene ocene v razponu od 1,3 milijarde EUR do minus 8,2 milijarde EUR, pri čemer je bila najboljša ocena v tem razponu minus 2 milijardi EUR.
- 307 Na prvem mestu, tožeči stranki trdita, da obseg razpona, navedenega v vrednotenju 2, razkriva, da vrednotenje ni bilo zanesljivo.
- 308 Navesti je treba, da je obseg razpona utemeljen z metodologijo, uporabljeno pri vrednotenju 2.
- 309 V zvezi s tem je družba Deloitte glede metodologije, uporabljene pri vrednotenju 2, navedla, da je uporabila pristop po posameznih razredih in prilagodila knjigovodske vrednosti vsakega razreda sredstev in obveznosti, da bi ocenila izgube ali dobičke in druge prilagoditve, ki bi jih potencialni kupec uporabil pri vrednosti. Pripravila je razpon ocene za vsako skupino sredstev in obveznosti.

- 310 Ta metodologija je v skladu s členom 2(3) regulativnih tehničnih standardov, povzetem v členu 2(3) Delegirane uredbe 2018/345, v skladu s katerim:
- „Cenilec zagotovi najboljšo oceno vrednosti danega sredstva, obveznosti ali njune kombinacije. Po potrebi rezultate vrednotenja zagotovi tudi v obliki razponov vrednosti.“
- 311 Tako je seštevanje najnižjih vrednosti za vsak razred sredstev in obveznosti dalo najnižjo oceno razpona, seštevanje najvišjih vrednosti pa najvišjo oceno razpona. S to metodo je torej pojasnjen obseg razpona, uporabljenega v vrednotenju 2. Poleg tega je treba opozoriti, da je iz analize prvega očitka razvidno, da določitev vrednosti ob odtujitvi temelji na ocenah, ki vključujejo določene negotovosti, ki upravičujejo izbiro predstavitve rezultatov v obliki razpona.
- 312 Poleg tega, kot poudarja Komisija, je glede na obseg celotne bilance stanja banke Banco Popular, ki presega 130 milijard EUR, razlika med obema vrednostma v razponu predstavljala le približno 7 % bilance stanja.
- 313 Tožeči stranki v repliki trdita, da ta primerjava ni upoštevana in da je treba obseg razpona, to je 9,5 milijarde EUR, primerjati z vrednostjo neto sredstev banke Banco Popular, to je 10,78 milijarde EUR.
- 314 V zvezi s tem je treba po eni strani ugotoviti, da Komisija s sklicevanjem na obseg bilance stanja banke Banco Popular ni želela oceniti natančnosti razpona, temveč le relativizirati njegov obseg. Po drugi strani pa razlika med najboljšim in najslabšim scenarijem vrednotenja, ki ga je upoštevala družba Deloitte, ni primerljiva s knjigovodsko vrednostjo neto sredstev banke Banco Popular.
- 315 Na drugem mestu, tožeči stranki poudarjata, da je banka Banco Popular uspešno prestala stresni test iz leta 2016 in da so kljub likvidnostnim težavam 31. marca 2017 njena neto sredstva znašala 10,78 milijarde EUR, njena glavna dejavnost, povezana z malimi in srednje velikimi podjetji (MSP) brez dajatev, pa je ostala donosna.
- 316 V zvezi s tem je po eni strani dovolj ugotoviti, da se stresni test banke Banco Popular iz leta 2016, objavljen julija 2016, torej nanaša na stanje banke Banco Popular nekaj mesecev pred sprejetjem sheme za reševanje in ga ni mogoče obravnavati kot pokazatelja finančnega razvoja banke Banco Popular. Po drugi strani pa sklicevanje na neto sredstva ni upošteveno, saj ta odražajo le knjigovodsko vrednost banke Banco Popular, in ne vrednosti ob odtujitvi na datum reševanja.
- 317 Zato je treba tretji očitek zavrni.
- 318 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da tožeči stranki nista dokazali, da vrednotenje 2 ni bilo „pošteno, preudarno in realno“ v smislu člena 20(1) Uredbe št. 806/2014.
- 319 Ugotoviti je treba, da Komisija s tem, da je odobrila shemo za reševanje v delu, v katerem je ta temeljila na vrednotenju 2, ni storila očitne napake pri presoji.
- 320 Zato je treba četrti tožbeni razlog zavrni kot neutemeljen.

Šesti tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave

- 321 Tožeči stranki trdita, da je Komisija kršila njuno pravico do izjave, ker je sprejela izpodbijani sklep, ne da bi jima dala možnost predložitve stališč. Trdita, da v postopku reševanja nista bili zaslišani, čeprav je izpodbijani sklep neposredno in posamično vplival na njune interese. Komisija mora zagotoviti zaslišanje tožečih strank v skladu s členom 41 Listine, čeprav Uredba št. 806/2014 tega ne določa.
- 322 Menita, da bi lahko, če bi EOR in Komisija spoštovala njuno pravico do izjave, tudi v kratkem roku predložili koristna stališča. Tožeči stranki bi lahko obravnavali vprašanje pravilnega vrednotenja banke Banco Popular in glede na dokaze, navedene v četrtem tožbenem razlogu, je verjetno, da bi EOR ali Komisija imela drugačno mnenje o vrednotenju banke Banco Popular, kar bi privedlo do sprejetja drugačne sheme za reševanje od tiste, ki je bila odobrena z izpodbijanim sklepom.
- 323 Komisija trdi, da postopek iz člena 18 Uredbe št. 806/2014 privede do sprejetja splošnega ukrepa, kar zadeva delničarje in upnike institucije, za katero velja ukrep za reševanje, in da se člen 41 Listine ne uporablja. Podredno meni, da je to, da tožeči stranki nista imeli možnosti, da se izjavita, upravičeno na podlagi člena 52(1) Listine.
- 324 Opozoriti je treba, da člen 41(2)(a) Listine določa, da pravica do dobrega upravljanja vključuje pravico vsake osebe, da se izjasni pred sprejetjem kakršnega koli posamičnega ukrepa, ki jo prizadene.
- 325 Pravica do izjave zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da koristno in učinkovito poda svoje stališče v upravnem postopku, in to pred sprejetjem vsake odločbe, ki bi lahko negativno vplivala na njene interese. Poleg tega je treba pojasniti, da ima pravica do izjave dvojni cilj. Na eni strani je namenjena čim natančnejši in pravilnejši preučitvi spisa in ugotavljanju dejstev, na drugi strani pa omogoča zagotovitev učinkovitega varstva zadevne osebe. Natančneje, namen pravice do izjave je zagotoviti, da se vsaka odločba, ki posega v položaj, sprejme ob polnem poznavanju dejstev, njen cilj pa je zlasti omogočiti pristojnemu organu, da popravi napako, ali zadevni osebi, da navede elemente v zvezi s svojim osebnim položajem, ki govorijo v prid sprejetju ali nesprejetju odločbe oziroma taki ali drugačni vsebini odločbe (glej sodbo z dne 4. junija 2020, ESZD/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, točki 68 in 69 ter navedena sodna praksa).
- 326 Navesti je treba, da je Sodišče potrdilo pomen pravice do izjave in njen zelo širok obseg v pravnem redu Unije, pri čemer je menilo, da se mora ta pravica uporabljati v vsakem postopku, v katerem je lahko izdan akt, ki posega v položaj. V skladu s sodno prakso Sodišča se spoštovanje pravice do izjave zahteva, tudi če se z ureditvijo, ki se uporablja, taka formalnost ne zahteva izrecno (glej sodbe z dne 22. novembra 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, točki 85 in 86 ter navedena sodna praksa; z dne 18. junija 2020, Komisija/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, točka 67 in navedena sodna praksa, ter z dne 7. novembra 2019, ADDE/Parlament, T-48/17, EU:T:2019:780, točka 89 in navedena sodna praksa).
- 327 Uporaba načela pravice do obrambe, ki vključuje pravico do izjave, zato glede na to, da gre za temeljno in splošno načelo prava Unije, ne more biti niti izključena niti omejena z določbo zakonodaje in njeno spoštovanje je treba zagotavljati tako ob popolnem neobstoju posebne ureditve kot ob ureditvi, ki sama navedenega načela ne bi upoštevala (glej sodbo z dne 18. junija 2014, Španija/Komisija, T-260/11, EU:T:2014:555, točka 62 in navedena sodna praksa).

- 328 Najprej je treba ugotoviti, da se shema za reševanje, ki jo je sprejel EOR, nanaša na reševanje banke Banco Popular, ki jo je torej treba obravnavati kot osebo, v zvezi s katero je bil sprejet posamični ukrep in ki ji je s členom 41(2)(a) Listine zagotovljena pravica do izjave.
- 329 Tako je treba upoštevati dejstvo, da tožeči stranki nista niti naslovnika sheme za reševanje, ki ni posamična odločba, sprejeta zoper njiju, niti naslovnika izpodbijanega sklepa o odobritvi te sheme za reševanje.
- 330 Vendar je treba navesti, da je EOR v skladu s členom 21(1) Uredbe št. 806/2014 izvajal pooblastilo za odpis ali konverzijo lastniških instrumentov banke Banco Popular.
- 331 Zato lahko postopek, ki ga EOR uporabi za sprejetje sheme za reševanje, čeprav ni posamičen postopek, uveden zoper tožeči stranki, privede do sprejetja ukrepa, ki bi lahko negativno vplival na njune interese kot na delničarja ali imetnika lastniških instrumentov banke Banco Popular.
- 332 Toda v sodni praksi Sodišča, navedeni v točki 326 zgoraj, je bila sprejeta široka razlaga pravice do izjave, ki je zagotovljena vsem osebam med postopkom, ki lahko privede do sprejetja akta, ki posega v njihov položaj.
- 333 Poleg tega Uredba št. 806/2014 po eni strani v skladu z uvodno izjavo 121 spoštuje temeljne pravice ter pravice, svoboščine in načela, priznane zlasti v Listini, vključno s pravico do obrambe, in bi jo bilo treba izvajati v skladu s temi pravicami in načeli. Po drugi strani pa nobena določba Uredbe št. 806/2014 izrecno ne izključuje ali omejuje pravice do izjave delničarjev ali imetnikov lastniških instrumentov zadevnega subjekta med postopkom reševanja.
- 334 V zvezi s tem je treba navesti, da tožeči stranki ne uveljavljata ugovora nezakonitosti zoper Uredbo št. 806/2014, ker ta uredba ne določa predhodnega zaslišanja delničarjev ali imetnikov lastniških instrumentov pred sprejetjem sheme za reševanje. Trdita, da bi jima morala biti pravica do izjave priznana v okviru postopka reševanja banke Banco Popular na podlagi člena 41(2)(a) Listine.
- 335 Če pa bi se delničarji in upniki subjekta, za katerega velja ukrep za reševanje, v okviru postopka reševanja lahko sklicevali na pravico do izjave, lahko za uresničevanje te pravice veljajo omejitve v skladu s členom 52(1) Listine.
- 336 Člen 52(1) Listine določa:
- „Kakršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, ki jih priznava ta listina, mora biti predpisano z zakonom in spoštovati bistveno vsebino teh pravic in svoboščin. Ob upoštevanju načela sorazmernosti so omejitve dovoljene samo, če so potrebne in če dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.“
- 337 Sodišče je že odločilo, da temeljne pravice, kakršna je spoštovanje pravice do obrambe, niso absolutne, ampak so lahko predmet omejitev, če te omejitve dejansko ustrezajo ciljem v splošnem interesu, ki jim sledi zadevni ukrep, in če glede na uresničevani cilj ne pomenijo pretiranega in nesprejemljivega posega, ki bi okrnil bistvo tako zagotovljenih pravic (glej sodbi z dne 10. septembra 2013, G. in R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, točka 33 in navedena sodna praksa, ter z dne 20. decembra 2017, Prequ’Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, točka 50 in navedena sodna praksa).

- 338 Iz tega izhaja, da bi lahko bilo upravičeno, da EOR ali Komisija v okviru postopka reševanja nista zaslišala tožečih strank kot delničarjev ali imetnikov lastniških instrumentov banke Banco Popular.
- 339 Opozoriti je treba, da je EOR v členu 4.2 sheme za reševanje navedel, da je reševanje banke Banco Popular v skladu z javnim interesom, ker je bilo potrebno za uresničevanje dveh ciljev iz člena 14(2) Uredbe št. 806/2014, in sicer izogniti se resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost in zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij banke Banco Popular, ter sorazmerno z njima. Navedel je, da s prenehanjem banke Banco Popular po običajnem insolvenčnem postopku ta cilja ne bi bili dosežena v enaki meri. Komisija se je v izpodbijanem sklepu izrecno strinjala z razlogi, ki jih je navedel EOR za utemeljitev potrebe po ukrepu za reševanje v javnem interesu.
- 340 V obravnavani zadevi je omejitev pravice tožečih strank do izjave po eni strani mogoče upravičiti z uresničevanjem cilja stabilnosti finančnih trgov in po drugi strani z nujnostjo zagotovitve učinkovitosti reševanja banke Banco Popular, ki ga je bilo treba izvesti hitro.
- 341 Na prvem mestu, treba je poudariti, da je v več uvodnih izjavah Uredbe št. 806/2014, med drugim v uvodnih izjavah 12, 58 in 61, navedeno, da je stabilnost finančnih trgov eden od ciljev mehanizmov za reševanje, uvedenih s to uredbo.
- 342 Poleg tega je v skladu s členom 18(5) Uredbe št. 806/2014 ukrep za reševanje v javnem interesu, če je potreben za uresničitev enega ali več ciljev reševanja iz člena 14 te uredbe in je sorazmeren z njimi ter če s prenehanjem subjekta v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri. Med cilji reševanja iz člena 14 Uredbe št. 806/2014 je med drugim cilj „izogniti se resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost zlasti s preprečevanjem širjenja negativnih učinkov, tudi na tržne infrastrukture, in ohranjanjem tržne discipline“ ter cilj „zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javne finančne podpore“.
- 343 V zvezi s tem je Sodišče ugotovilo, da imajo finančne storitve osrednjo vlogo v gospodarstvu Unije. Banke in kreditne institucije so za podjetja, dejavna na različnih trgih, bistven vir financiranja. Poleg tega so banke pogosto med seboj povezane in veliko jih posluje na mednarodni ravni. Zato obstaja tveganje, da se propad ene ali več bank hitro razširi na druge banke, bodisi v zadevni državi članici bodisi v drugih državah članicah. To pa lahko povzroči prelivanje negativnih učinkov v druge sektorje gospodarstva (sodbe z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 50; z dne 20. septembra 2016, Ledra Advertising in drugi/Komisija in ECB, od C-8/15 P do C-10/15 P, EU:C:2016:701, točka 72, ter z dne 25. marca 2021, Balgarska narodna banka, C-501/18, EU:C:2021:249, točka 108).
- 344 Sodišče je razsodilo, da cilj zagotovitve stabilnosti finančnega sistema ob izogibanju čezmernemu javnemu trošenju in čim manjšem izkrivljanju konkurence pomeni tak prevladujoč javni interes (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 69).
- 345 Poleg tega je Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju: ESČP) v sodbi z dne 1. aprila 2004, Camberrow MM5 AD proti Bolgariji (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, točka 6), menilo, da imajo države na gospodarsko občutljivih področjih, kot je stabilnost bančnega sistema, široko polje proste presoje in da zato nemožnost delničarja, da sodeluje v postopku, ki vodi do prodaje banke, ni nesorazmerna glede na legitimne cilje zaščite pravic upnikov in dobrega upravljanja stanja insolventnosti banke.

- 346 Prav tako je treba omeniti sodbo z dne 8. novembra 2016, Dowling in drugi (C-41/15, EU:C:2016:836), ki je bila izdana v okviru predloga za sprejetje predhodne odločbe o razlagi členov 8, 25 in 29 Druge direktive Sveta 77/91/EGS z dne 13. decembra 1976 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena [54, drugi odstavek, PDEU] glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 8). Ta zadeva se je nanašala na izredni ukrep nacionalnih organov, s katerim naj bi se s povečanjem kapitala preprečil propad družbe, ki bi po navedbah predložitvenega sodišča ogrožal finančno stabilnost Unije. Sodišče je presodilo, da zaščita, ki jo Druga direktiva 77/91 zagotavlja delničarjem in upnikom delniške družbe, kar zadeva njen kapital, ne vključuje takega nacionalnega ukrepa, sprejetega v položaju, v katerem obstajajo resne motnje v gospodarstvu in finančnem sistemu države članice, s katerim naj bi se odpravila sistemska nevarnost za finančno stabilnost Unije, ki je posledica nezadostnosti lastnih sredstev zadevne družbe (sodba z dne 8. novembra 2016, Dowling in drugi, C-41/15, EU:C:2016:836, točka 50). Sodišče je dodalo, da določbe Druge direktive 77/91 torej ne nasprotujejo izrednemu ukrepu v zvezi s kapitalom delniške družbe, ki so ga nacionalni organi sprejeli v položaju, v katerem obstajajo resne motnje v gospodarstvu in finančnem sistemu države članice, brez soglasja skupščine delničarjev te družbe ter s ciljem preprečiti sistemsko tveganje in zagotoviti finančno stabilnost Unije (glej sodbo z dne 8. novembra 2016, Dowling in drugi, C-41/15, EU:C:2016:836, točka 51 in navedena sodna praksa).
- 347 Ti preudarki se po analogiji uporabljajo za položaj nekdanjih imetnikov lastniških instrumentov banke, za katero je bil v skladu z Uredbo št. 806/2014 uveden postopek reševanja, kakršni sta tožeči stranki.
- 348 Iz navedenega izhaja, da se s postopkom reševanja, uvedenim z Uredbo št. 806/2014 in opisanim v njenem členu 18, uresničuje cilj splošnega interesa v smislu člena 52(1) Listine, in sicer cilj zagotavljanja stabilnosti finančnih trgov, s katerim se lahko upraviči omejitev pravice do izjave.
- 349 V obravnavani zadevi je treba poudariti, da tožeči stranki ne izpodbijata, da je bil postopek reševanja banke Banco Popular v skladu s ciljem zagotavljanja finančne stabilnosti iz člena 14 Uredbe št. 806/2014.
- 350 V zvezi s tem je EOR v členu 4.4.2 sheme za reševanje pojasnil, da je na podlagi različnih elementov ugotovil, da je položaj banke Banco Popular pomenil naraščajoče tveganje resnih negativnih vplivov na finančno stabilnost v Španiji. Med temi elementi je, prvič, velikost in pomembnost banke Banco Popular, ki je matična družba šeste največje bančne skupine v Španiji s skupno vrednostjo sredstev v višini 147 milijard EUR in ki jo je banka Španije leta 2017 označila za sistemsko pomembno institucijo. EOR je med drugim ugotovil, da je bila banka Banco Popular eden od glavnih tržnih akterjev v Španiji s pomembnim tržnim deležem v segmentu malih in srednje velikih podjetij (MSP) ter da je imela razmeroma velik tržni delež vlog (skoraj 6 %) in številne majhne neprofesionalne stranke (približno 1,4 milijona) po vsej Španiji. Drugič, EOR je upošteval naravo poslovanja banke Banco Popular, ki se je vrtela okoli dejavnosti komercialnega bančništva in se je osredotočala predvsem na ponudbe financiranja, upravljanje prihrankov ter storitve za posameznike, družine in podjetja (zlasti MSP). EOR meni, da bi podobnost poslovnega modela banke Banco Popular s poslovnim modelom drugih španskih komercialnih bank lahko prispevala k morebitnemu posrednemu širjenju negativnih učinkov na te banke, za katere bi se lahko štelo, da se soočajo z istimi težavami.

- 351 Poleg tega je treba navesti, da je del cilja v splošnem interesu zaščite stabilnosti finančnih trgov tudi drugi cilj, ki se uresničuje z reševanjem, in sicer zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij banke Banco Popular.
- 352 V skladu s členom 2(1), točka 35, Direktive 2014/59 so kritične funkcije institucije opredeljene kot „aktivnosti, storitve ali dejavnosti, katerih prenehanje bo v eni ali več državah članicah verjetno povzročilo motnje ključnih storitev v realnem gospodarstvu ali težave s finančno stabilnostjo zaradi velikosti, tržnega deleža, zunanje in notranje medsebojne povezanosti, kompleksnosti ali čezmejnih dejavnosti institucije ali skupine, zlasti v zvezi z nadomestljivostjo teh aktivnosti, storitev ali dejavnosti“.
- 353 V zvezi s tem člen 6(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/778 z dne 2. februarja 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59 v zvezi z okoliščinami in pogoji, pod katerimi se lahko plačilo izrednih naknadnih prispevkov deloma ali v celoti odloži, ter o merilih za določitev aktivnosti, storitev in dejavnosti, kar zadeva kritične funkcije, ter merilih za določitev poslovnih področij in z njimi povezanih storitev, kar zadeva glavna poslovna področja (UL 2016, L 131, str. 41) določa merila za določitev kritičnih funkcij. To je funkcija, ki jo institucija zagotavlja tretjim osebam, ki niso pridružene instituciji ali skupini, in katere nenadna motnja bi verjetno bistveno negativno vplivala na tretje osebe, povzročila širjenje negativnih vplivov ali ogrozila splošno zaupanje udeležencev na trgu zaradi sistemskega pomena funkcije za tretje osebe in sistemskega pomena institucije ali skupine pri zagotavljanju funkcije.
- 354 Tako je namen cilja zagotavljanja kontinuitete kritičnih funkcij subjekta, na katerega se nanaša ukrep za reševanje, določen v členu 14(2)(a) Uredbe št. 806/2014, preprečiti prekinitev teh funkcij, ki bi lahko povzročila motnje ne le na zadevnem trgu, ampak tudi za celotno finančno stabilnost Unije.
- 355 Ker je namen ukrepa za reševanje ohraniti ali ponovno vzpostaviti finančni položaj kreditne institucije, med drugim zato, ker je alternativa njenemu prenehanju, je zato treba zanj šteti, da dejansko ustreza cilju v splošnem interesu, ki ga priznava Unija (glej po analogiji sodbo z dne 25. marca 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, točka 108).
- 356 V zvezi s tem je EOR v členu 4.2 sheme za reševanje navedel, da je bilo reševanje banke Banco Popular potrebno in sorazmerno za doseg cilja, da se med drugim zagotovi kontinuiteta kritičnih funkcij banke Banco Popular. EOR je v členu 4.4 sheme za reševanje opredelil tri kritične funkcije banke Banco Popular v smislu člena 6 Delegirane uredbe 2016/778, in sicer zbiranje vlog od gospodinjstev in nefinančnih družb, posojila MSP in gotovinske plačilne storitve.
- 357 Tožeči stranki ne navajata nobenih trditev, s katerimi bi te presoje izpodbijali.
- 358 Iz navedenega je razvidno, da je bil cilj postopka reševanja banke Banco Popular v javnem interesu v smislu člena 52(1) Listine, in sicer cilj zagotavljanja stabilnosti finančnih trgov, kar lahko upraviči omejitev pravice do izjave.
- 359 Na drugem mestu, s splošnim interesom Unije, med drugim z uresničevanjem ciljev ohranitve stabilnosti finančnih trgov in zagotavljanja kontinuitete kritičnih funkcij banke Banco Popular, se zahteva, da se, ko so pogoji iz člena 18(1) Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, čim prej sprejme ukrep za reševanje.

- 360 V zvezi s tem iz več uvodnih izjav Uredbe št. 806/2014 izhaja, da je treba ukrep za reševanje, kadar je potreben, sprejeti hitro. Gre med drugim za uvodne izjave 26, 31 in 53 ter zlasti uvodno izjavo 56 te uredbe, v kateri je navedeno, da je treba za čim večje zmanjšanje motenj na finančnih trgih in v gospodarstvu postopek reševanja izvesti hitro.
- 361 Sodišče je menilo, da je v skladu z uvodno izjavo 8 Uredbe št. 806/2014 cilj te uredbe vzpostaviti učinkovitejše mehanizme za reševanje, ki morajo biti bistveno sredstvo za preprečevanje škode, ki so jo v preteklosti povzročili propadi bank, in da tak cilj predpostavlja hitro odločitev, kot ponazarjajo kratki roki iz člena 18 navedene uredbe, da finančna stabilnost ne bi bila ogrožena (sodba z dne 6. maja 2021, ABLV Bank in drugi/ECB, C-551/19 P in C-552/19 P, EU:C:2021:369, točka 55).
- 362 Tako člen 18(1) Uredbe št. 806/2014 med drugim določa, da kadar ECB meni, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, o svoji oceni nemudoma obvesti Komisijo in EOR. V skladu z odstavkom 2 istega člena, če EOR sam opravi oceno, se ta nemudoma sporoči ECB. Kadar so pogoji iz njegovega odstavka 1 izpolnjeni, EOR sprejme shemo za reševanje, ki se v skladu s členom 18(7) Uredbe št. 806/2014 takoj po sprejetju pošlje Komisiji. Komisija ima nato na voljo 24 ur, da to shemo za reševanje podpre ali ji nasprotuje.
- 363 Iz tega izhaja, da ko subjekt izpolni pogoje za sprejetje ukrepa za reševanje, in sicer, prvič, da propada ali bo verjetno propadel, drugič, da ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorna dejavnost preprečila propad tega subjekta v razumnem času, in tretjič, da je njegovo reševanje potrebno za doseganje enega ali več ciljev iz člena 14 Uredbe št. 806/2014, člen 18 iste uredbe določa, da je treba odločitev sprejeti v zelo kratkem času.
- 364 Tako je bilo treba v obravnavani zadevi od trenutka, ko je ECB ugotovila, da banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla, in ko je EOR menil, da so pogoji iz člena 18 Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, čim prej sprejeti shemo za reševanje.
- 365 To hitro odločanje je bilo utemeljeno s potrebo, da se zagotovi kontinuiteta kritičnih funkcij banke Banco Popular in da se preprečijo resni negativni vplivi njenega položaja na finančne trge, zlasti s preprečevanjem tveganj širjenja negativnih učinkov. V obravnavani zadevi je bilo treba glede na to, da je do propada banke Banco Popular prišlo na delovni dan, postopek zaključiti in odločbo sprejeti pred odprtjem trgov 7. junija 2017 zjutraj.
- 366 Kot je generalni pravobranilec M. Campos Sánchez-Bordona poudaril v točki 80 sklepnih predlogov v združenih zadevah ABLV Bank in drugi/ECB (C-551/19 P in C-552/19 P, EU:C:2021:16), je hitrost, s katero morajo te institucije in te agencije Unije sprejemati odločitve, nujna, da bi preprečile negativen učinek reševanja bančne ustanove na finančne trge, zaradi te hitrosti pa morajo *de facto* imeti „pripravljeno“ odločbo, preden začnejo postopek, s čimer se izkoristi dejstvo, da so trgi vrednostnih papirjev zaprti.
- 367 Hitrost odločitve je torej pogoj za njeno učinkovitost.
- 368 Tako je Sodišče že odločilo, da nujnost, ki zahteva takojšnje ukrepanje pristojnega organa, upravičuje omejitev pravice do izjave oseb, na katere se nanašajo ukrepi, sprejeti na področju okoljske odgovornosti (glej v tem smislu sodbo z dne 9. marca 2010, ERG in drugi, C-379/08 in C-380/08, EU:C:2010:127, točka 67) in na področju kmetijstva (glej v tem smislu sodbo z dne 15. junija 2006, Dokter in drugi, C-28/05, EU:C:2006:408, točka 76).

- 369 Poleg tega je Sodišče na področju ukrepov zamrznitve sredstev menilo, da bi sporočitev razlogov, na katerih temelji vključitev imena osebe ali subjekta na seznam oseb, za katere veljajo omejevalni ukrepi, pred vključitvijo na ta seznam lahko ogrozila učinkovitost ukrepov zamrznitve sredstev in gospodarskih virov, ki jih zahteva pravo Unije. Za dosego cilja, ki mu sledi uredba, ki se uporablja, morajo imeti taki ukrepi po svoji naravi učinek presenečenja in se izvesti s takojšnjim učinkom (glej v tem smislu sodbe z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija, C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točki od 338 do 340; z dne 21. decembra 2011, Francija/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, točka 61, ter z dne 12. februarja 2020, Amisi Kumba/Svet, T-163/18, EU:T:2020:57, točka 51).
- 370 Tudi iz razlogov, povezanih s ciljem prava Unije in učinkovitostjo ukrepov, ki jih določa, organom Unije ni treba opraviti zaslišanja tožečih strank pred prvotno vključitvijo njihovih imen na seznam oseb, za katere veljajo omejevalni ukrepi (glej v tem smislu sodbi z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija, C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točka 341, ter z dne 25. aprila 2013, Gbagbo/Svet, T-119/11, neobjavljena, EU:T:2013:216, točka 103).
- 371 To še toliko bolj velja v primerih, kot je obravnavani, v katerih se omejitev pravice do izjave ne nanaša na subjekt v postopku reševanja, to je banko Banco Popular, temveč na tožeče stranke kot imetnike instrumentov lastnih sredstev te banke.
- 372 Navesti je treba tudi, da je ESČP v sodbi z dne 1. aprila 2004, Camberrow MM5 AD proti Bolgariji (EC:ECHR:2004:0401DEC005035799), ugotovilo, da je bila prodaja banke v stečaju kot delujočega podjetja izvedena zaradi hitrejšega in zanesljivejšega poplačila njenih upnikov, ki so več let čakali na svoje terjatve, ter hitrega zaključka stečajnega postopka. Zato je bila potreba po enostavnosti in hitrosti postopka prodaje banke ključnega pomena. Če bi zakon določal, da se mora stečajno sodišče posvetovati z vsemi delničarji in upniki banke, bi to povzročilo znatno upočasnitev postopka in posledično dodatno zamudo pri plačilu dolgovanj zneskov upnikom in zaključku stečajnega postopka.
- 373 ESČP je v sodbi z dne 24. novembra 2005, Capital Bank AD proti Bolgariji (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, točka 136), razsodilo, da lahko na gospodarsko občutljivem področju, kot je stabilnost bančnega sistema, in v nekaterih primerih obstaja nujna potreba po ukrepanju z največjo skrbnostjo in brez predhodnega obvestila, da se prepreči nepopravljiva škoda banki, njenim vlagateljem in drugim upnikom ali bančnemu in finančnemu sistemu kot celoti.
- 374 Poleg tega dejstvo, da lahko shema za reševanje privede do posega v lastninsko pravico tožečih strank, ne more upravičiti obveznosti, da se jim prizna pravica do izjave pred sprejetjem te sheme.
- 375 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 282 sodbe z dne 13. julija 2018, K. Chrysostomides & Co. in drugi/Svet in drugi (T-680/13, EU:T:2018:486), že poudarilo, da je treba v postopkih, ki se uporabijo, zadevni osebi dati ustrezno priložnost, da predstavi svojo zadevo pristojnim organom. Da se zagotovi spoštovanje tega pogoja, ki je zahteva, neločljivo povezana s členom 1 Protokola št. 1 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisani 4. novembra 1950 v Rimu, je treba postopke, ki se uporabijo, upoštevati na splošno (glej v tem smislu sodbe z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija, C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točka 368 in navedena sodna praksa; z dne 25. aprila 2013, Gbagbo/Svet, T-119/11, neobjavljena, EU:T:2013:216, točka 119, ter ESČP, 20. julij 2004, Bäck proti Finski, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, točka 56). Navedene

zahteve torej ni mogoče razlagati tako, da je treba zadevni osebi v vseh okoliščinah omogočiti, da uveljavlja svoje stališče pri pristojnih organih pred sprejetjem ukrepov, ki posegajo v njeno lastninsko pravico (glej v tem smislu ESČP, 19. september 2006, Maupas in drugi proti Franciji, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, točki 20 in 21).

- 376 Splošno sodišče je menilo, da to velja zlasti v primerih, ko zadevni ukrepi, tako kot v obravnavani zadevi, niso sankcija in so sprejeti v posebno nujnem kontekstu. V zvezi z zadnjenavedenim je Splošno sodišče ugotovilo, da je šlo za preprečitev neposrednega tveganja zloma zadevnih bank, da bi se ohranila stabilnost finančnega sistema države članice in bi se tako preprečilo širjenje negativnih učinkov na druge države članice euroobmočja. Izvedba postopka predhodnega posvetovanja, v okviru katerega bi lahko na tisoče vlagateljev in delničarjev zadevnih bank učinkovito uveljavljalo svoja stališča pred sprejetjem škodljivih shem, bi neizogibno zakasnila izvedbo ukrepov za preprečitev takega zloma. Uresničitev cilja, da se ohrani stabilnost finančnega sistema te države članice in s tem prepreči širjenje negativnih učinkov na druge države članice euroobmočja, bi bila zelo ogrožena (glej sodbo z dne 13. julija 2018, K. Chrysostomides Ioni Co. in drugi/Svet in drugi, T-680/13, EU:T:2018:486, točka 282 in navedena sodna praksa).
- 377 To presojo je potrdilo Sodišče, ki je menilo, da je Splošno sodišče svoje razlogovanje pravilno oprlo na sodbo ESČP z dne 21. julija 2016, Mamatas in drugi proti Grčiji (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), iz katere izhaja, da zahteve, da mora biti vsako omejevanje lastninske pravice določeno z zakonom, ni mogoče razlagati tako, da je bilo treba zadevnim osebam omogočiti, da se predhodno posvetujejo o sprejetju tega zakona, zlasti kadar bi tako predhodno posvetovanje neizogibno zakasnilo izvedbo ukrepov za preprečitev zloma zadevnih bank (sodba z dne 16. decembra 2020, Svet in drugi/K. Chrysostomides & Co. in drugi, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P in C-604/18 P, EU:C:2020:1028, točka 159).
- 378 Poleg tega je treba upoštevati, da je namen potrebe po hitrem ukrepanju, ne da bi bili delničarji in upniki subjekta obveščeni, da se bo začel postopek reševanja v zvezi z njim, preprečitev poslabšanja položaja tega subjekta, ki bi ogrozilo učinkovitost ukrepa za reševanje. Obvestitev delničarjev ali imetnikov obveznic banke, da bo ta lahko predmet postopka reševanja in da se je zanj torej štel, da propada ali bo verjetno propadla, bi lahko te delničarje ali imetnike spodbudila k prodaji svojih vrednostnih papirjev na trgih in povzročila množičen dvig vlog, kar bi povzročilo poslabšanje finančnega položaja banke in otežilo ali celo onemogočilo sprejetje rešitve, ki bi lahko preprečila njeno prenehanje.
- 379 V zvezi s tem, kot izhaja iz uvodne izjave 116 Uredbe št. 806/2014, navedene v točki 187 zgoraj, je treba za vse informacije o odločitvah, preden so te sprejete, in sicer glede izpolnjevanja pogojev za reševanje, uporabe posameznega instrumenta ali drugih ukrepov v okviru postopka, domnevati, da bodo vplivale na javne in zasebne interese, na katere se ukrep nanaša.
- 380 Navesti je treba, da tožeči stranki v tožbi priznavata, da je že samo to, da EOR razmišlja, ali mora uporabiti svoja pooblastila v zvezi z določenim subjektom, pomemben dogodek za trg, zaradi katerega bi investitorji, upniki in vlagatelji sprejeli zaščitne ukrepe, da bi se izognili izgubam.
- 381 Zato je treba ugotoviti, da bi zaslišanje tožečih strank pred sprejetjem sheme za reševanje ali pred sprejetjem izpodbijanega sklepa povzročilo znatno upočasnitev postopka in bi posledično ogrozilo doseganje ciljev ukrepa in njegovo učinkovitost.

- 382 V zvezi s tem tožeči stranki trdita, da sta Komisija in EOR morebitno potrebo po ukrepu za reševanje preučevala več tednov pred sprejetjem izpodbijanega sklepa, kar naj bi Komisiji omogočilo dovolj časa za zaslišanje tožečih strank.
- 383 Zadostuje ugotoviti, da je bilo pred 6. junijem 2017, ko je ECB ugotovila, da banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla, in pred odločitvijo EOR, da izvede postopek reševanja, reševanje banke Banco Popular le možnost. Poleg tega tožeči stranki ne pojasnujeta, kdaj bi se morala Komisija posvetovati z imetniki lastniških instrumentov banke Banco Popular, pri čemer bi bilo treba upoštevati, da se lahko njihova identiteta spremeni, ker so lastniški instrumenti tržno prenosljivi.
- 384 Iz tega po eni strani sledi, da bi predhodno zaslišanje tožečih strank, s katerim bi bili ti obveščeni o obstoju morebitnega ukrepa za reševanje, povzročilo tveganje, da bosta na trgu ravnali tako, da bi poslabšali finančni položaj banke Banco Popular. Tako zaslišanje bi tako lahko škodilo učinkovitosti predvidenega ukrepa za reševanje.
- 385 Po drugi strani naj se ob upoštevanju nujnosti sprejetja sheme za reševanje ne bi bilo mogoče predhodno posvetovati s tožečima strankama, tako kot z drugimi delničarji ali imetniki lastniških instrumentov banke Banco Popular, ne le zaradi težav, povezanih z njihovo identifikacijo, ampak tudi zaradi nemožnosti učinkovite analize njihovih stališč pred sprejetjem sheme za reševanje.
- 386 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da bi zaslišanje tožečih strank pred sprejetjem sheme za reševanje ali izpodbijanega sklepa ogrozilo cilje zaščite stabilnosti finančnih trgov in kontinuitete kritičnih funkcij subjekta ter zahtev po hitrosti in učinkovitosti postopka reševanja.
- 387 Zato neizvedba zaslišanja tožečih strank v okviru postopka reševanja banke Banco Popular pomeni omejitev pravice do izjave, ki je upravičena in potrebna za dosego cilja splošnega interesa ter spoštuje načelo sorazmernosti v skladu s členom 52(1) Listine.
- 388 Zato je treba šesti tožbeni razlog zavrni kot neutemeljen.

Peti tožbeni razlog: kršitev lastninske pravice

- 389 Tožeči stranki trdita, da se s shemo za reševanje, odobreno z izpodbijanim sklepom, krši njuna lastninska pravica, določena v členu 17(1) Listine. Trdita, da sta bili s shemo za reševanje, odobreno z izpodbijanim sklepom, razlaščeni svojih lastniških instrumentov. Odpis lastniških instrumentov, o katerem je bilo odločeno v shemi za reševanje, naj bi pomenil nezakonito razlastitev, ki naj ne bi spoštovala zahtev iz člena 17(1) Listine, saj naj ne bi izpolnjevala pogojev, „ki jih določa zakon“, in naj ne bi zagotavljala pravičnega nadomestila.
- 390 Člen 17(1) Listine določa:
- „Vsakdo ima pravico imeti v posesti svojo zakonito pridobljeno lastnino, jo uporabljati, z njo razpolagati in jo komu zapustiti. Lastnina se nikomur ne sme odvzeti, razen v javno korist v primerih in pod pogoji, ki jih določa zakon, vendar le proti pravični in pravočasni odškodnini za njeno izgubo. Uživanje lastnine se lahko uredi z zakonom, kolikor je to potrebno zaradi splošnega interesa.“
- 391 V skladu z ustaljeno sodno prakso lastninska pravica, ki je zagotovljena s členom 17(1) Listine, ni absolutna in je lahko njeno izvajanje predmet omejitev, ki so upravičene s cilji v splošnem interesu, ki jih priznava Unija. Izvajanje lastninske pravice – kot izhaja iz člena 52(1) Listine – se zato lahko

omeji, če te omejitve dejansko ustrezajo zastavljenim ciljem v splošnem interesu in glede na uresničevani cilj ne pomenijo pretiranega in nesprejemljivega posega, ki bi okrnil bistvo tako zagotovljene pravice (glej sodbo z dne 20. septembra 2016, Ledra Advertising in drugi/Komisija in ECB, od C-8/15 P do C-10/15 P, EU:C:2016:701, točki 69 in 70 ter navedena sodna praksa; sodbi z dne 16. julija 2020, Adusbef in drugi, C-686/18, EU:C:2020:567, točka 85, ter z dne 23. maja 2019, Steinhoff in drugi/ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, točka 100).

- 392 Iz tega izhaja, da lastninska pravica ni absolutna, ampak da je v skladu s členom 52(1) Listine, navedenim v točki 336 zgoraj, lahko predmet omejitev, če so te predvidene v besedilih, ki se uporabljajo, potrebne za uresničevanje cilja v splošnem interesu in sorazmerne s tem ciljem.
- 393 Opozoriti je treba, da je v členu 6 sheme za reševanje EOR v skladu s členom 21 Uredbe št. 806/2014 odločil, da odpiše in konvertira lastniške instrumente banke Banco Popular na način, ki je pojasnjen v točki 73 zgoraj.
- 394 Poleg tega iz uvodne izjave 61 Uredbe št. 806/2014 na eni strani izhaja, da morajo biti omejitve pravic delničarjev in upnikov v skladu z načeli iz člena 52(1) Listine, na drugi strani pa iz uvodne izjave 62 iste uredbe izhaja, da poseganje v lastninske pravice ne sme biti nesorazmerno.
- 395 V skladu s členom 15(1)(a) Uredbe št. 806/2014 glede splošnih načel, ki urejajo reševanje, delničarji institucije v postopku reševanja prevzamejo prve izgube.
- 396 V zvezi s tem je Sodišče v zvezi z delničarji bank razsodilo, da v skladu s splošno ureditvijo, ki velja za položaj delničarjev v delniških družbah, ti v celoti nosijo tveganje svojih naložb (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 73).
- 397 Sodišče je na področju državnih pomoči menilo, da ker so delničarji odgovorni za dolgove banke do višine njenega osnovnega kapitala, ni mogoče šteti, da to, da se v točkah od 40 do 46 Sporočila Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje („sporočilo o bančništvu“) (UL 2013, C 216. str. 1) zahteva, da za odpravo kapitalskega primanjkljaja banke ti delničarji pred dodelitvijo državne pomoči prispevajo h kritju njenih izgub v enakem obsegu, kot če taka državna pomoč ne bi bila dodeljena, posega v njihovo lastninsko pravico (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 74).
- 398 Po analogiji je treba ugotoviti, da je odločitev o odpisu in konverziji lastniških instrumentov banke Banco Popular, katerih imetnici sta bili tožeči stranki, v shemi za reševanje posledica dejstva, da morajo delničarji subjekta nositi tveganja, neločljivo povezana z njihovimi naložbami, in dejstva, da morajo, ker je ta subjekt predmet ukrepa za reševanje zaradi propada, nositi ekonomske posledice tega subjekta.
- 399 V zvezi s tem je Splošno sodišče že razsodilo, da je bil ukrep, ki je vključeval zmanjšanje nominalne vrednosti delnic ciprske banke, sorazmeren s ciljem, ki se je uresničeval s tem ukrepom. Najprej je ugotovilo, da je bil namen tega ukrepa prispevati k dokapitalizaciji banke ter da je bil ta ukrep zmožen prispevati k cilju zagotovitve stabilnosti ciprskega finančnega sistema in euroobmočja kot celote. Nato je ugotovilo, da ta ukrep ni presegel meja tistega, kar je bilo primerno in nujno za uresničitev tega cilja, saj manj omejujoče alternative niso bile izvedljive oziroma z njimi ne bi bilo mogoče doseči pričakovanih rezultatov. Nazadnje je menilo, da ukrep ob upoštevanju pomena

zastavljenega cilja ne povzroča nesorazmernih nevšečnosti. V zvezi s tem je opozorilo, da delničarji bank v celoti prevzamejo tveganje svojih naložb (sodba z dne 13. julija 2018, K. Chrysostomides in drugi/Svet in drugi, T-680/13, EU:T:2018:486, točka 330).

- 400 V teh okoliščinah je Splošno sodišče sklenilo, da ni mogoče ugotoviti, da zmanjšanje nominalne vrednosti delnic te banke pomeni pretiran in nesprejemljiv poseg, ki okrne bistvo lastninske pravice delničarjev (sodba z dne 13. julija 2018, K. Chrysostomides & Co. in drugi/Svet in drugi, T-680/13, EU:T:2018:486, točka 331).
- 401 Poleg tega je treba opozoriti, da iz sodne prakse, navedene v točki 343 zgoraj, izhaja, da finančne storitve v gospodarstvu Unije igrajo osrednjo vlogo in da obstaja tveganje, da se propad ene ali več bank hitro razširi na druge banke, bodisi v zadevni državi članici bodisi v drugih državah članicah.
- 402 Sodišče je že razsodilo, da so ob upoštevanju cilja zagotavljanja stabilnosti bančnega sistema v euroobmočju in glede na neposredno tveganje finančnih izgub, ki bi ogrozilo imetnike vlog pri zadevnih bankah v primeru njihovega stečaja, nekatere omejitve lastninske pravice lahko upravičene (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2016, Ledra Advertising in drugi/Komisija in ECB, od C-8/15 P do C-10/15 P, EU:C:2016:701, točka 74).
- 403 Sodišče je prav tako razsodilo, da čeprav obstaja jasen splošni interes za zagotovitev močnega in doslednega varstva vlagateljev po vsej Uniji, pa ni mogoče šteti, da ta interes v vseh okoliščinah prevlada nad splošnim interesom zagotovitve stabilnosti finančnega sistema (sodbi z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 91, ter z dne 8. novembra 2016, Dowling in drugi, C-41/15, EU:C:2016:836, točka 54).
- 404 Opozoriti pa je treba, da je EOR v členu 4.2 sheme za reševanje menil, da je reševanje potrebno in sorazmerno s cilji iz člena 14(2)(a) in (b) Uredbe št. 806/2014, katerih namen je zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij in preprečiti resne negativne vplive na finančno stabilnost, med drugim s preprečevanjem širjenja negativnih učinkov, tudi na tržno infrastrukturo, in ohranjanjem tržne discipline. Navedel je, da s prenehanjem banke Banco Popular po običajnem insolvenčnem postopku ti cilji ne bi bili doseženi v enaki meri. Komisija se je v izpodbijanem sklepu izrecno strinjala z razlogi, ki jih je EOR navedel za utemeljitev ukrepa za reševanje v javnem interesu.
- 405 Tako je shema za reševanje v delu, v katerem je bila namenjena ohranitvi ali ponovni vzpostavitvi finančnega položaja banke Banco Popular, in med drugim v delu, v katerem je pomenila alternativo njenemu prenehanju, izpolnjevala cilj splošnega interesa v smislu člena 52(1) Listine, in sicer zagotavljanje stabilnosti finančnih trgov.
- 406 Tožeči stranki navajata, da ne izpodbijata skladnosti enotnega mehanizma za reševanje, kot je določen z Uredbo št. 806/2014, z Listino in da priznavata, da reševanje propadajoče banke v skladu z določbami te uredbe, katere namen je varstvo stabilnosti bančnega sistema, zakonito sledi javnemu interesu.
- 407 Na prvem mestu, tožeči stranki trdita, da je odločitev o odpisu in konverziji lastniških instrumentov banke Banco Popular, ki sta jih imeli v lasti, v nasprotju z zahtevami iz člena 17(1) Listine, ker ni izpolnjevala pogojev, ki jih določa zakon. Shema za reševanje in izpodbijani sklep nista v skladu s splošnimi načeli prava Unije ali določbami Uredbe št. 806/2014 iz razlogov, navedenih v njunih drugih tožbenih razlogih.

- 408 V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da iz analize drugih tožbenih razlogov izhaja, da Komisija pri uporabi določb Uredbe št. 806/2014 ni storila očitne napake pri presoji ali kršila splošnih pravnih načel.
- 409 Poleg tega je treba po eni strani ugotoviti, da v drugih tožbenih razlogih tožeči stranki ne izpodbijata, da so bili pogoji iz člena 18 Uredbe št. 806/2014, ki upravičujejo sprejetje sheme za reševanje, izpolnjeni. Po drugi strani pa tožeči stranki ne navajata posebnih trditev, s katerimi bi dokazali, da odpis in konverzija lastniških instrumentov, o katerih je odločil EOR, ki je ukrep, ki bi lahko vplival na njuno lastninsko pravico, ni v skladu z določbami člena 21 Uredbe št. 806/2014 in da ga Komisija zato ne bi smela odobriti.
- 410 Iz tega izhaja, da tožeči stranki nista navedli nobene trditve, s katero bi lahko po eni strani omajali dejstvo, da je bila odločitev EOR o odpisu in konverziji lastniških instrumentov banke Banco Popular v skladu s pogoji iz Uredbe št. 806/2014, in po drugi strani dejstvo, da je bila ta odločitev potrebna za doseg splošnega cilja, ki bi lahko upravičil omejitev lastninske pravice.
- 411 Na drugem mestu, tožeči stranki trdita, da se s shemo za reševanje in izpodbijanem sklepom krši člen 17(1) Listine, saj ne določata, da se jima dodeli odškodnina.
- 412 Navesti je treba, da člen 15(1)(g) Uredbe št. 806/2014 določa, da noben upnik ne utрпи večjih izgub od tistih, ki bi jih utrpel, če bi subjekt v postopku reševanja prenehal poslovati po običajnem insolvenčnem postopku.
- 413 Za namene ugotavljanja, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za zadevni subjekt uveden običajni insolvenčni postopek, člen 20(16) Uredbe št. 806/2014 določa, da se po reševanju izvede vrednotenje. V skladu s členom 20(17) Uredbe št. 806/2014 se pri tem vrednotenju določi, ali obstaja razlika med obravnavo, ki bi je bili deležni delničarji in upniki, če bi bil v trenutku, ko je bila sprejeta odločitev o ukrepu za reševanje, za institucijo uveden običajni insolvenčni postopek, in dejansko obravnavo, ki so je bili ti deležni v okviru reševanja.
- 414 Če se po tem vrednotenju ugotovi, da so delničarji ali upniki v postopku reševanja utrpeli večje izgube od tistih, ki bi jih utrpeli v primeru prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku, člen 76(1) Uredbe št. 806/2014 določa, da lahko EOR za plačilo nadomestila zanje uporabi ESR.
- 415 Iz tega izhaja, da je z Uredbo št. 806/2014 vzpostavljen mehanizem za zagotovitev, da delničarji ali upniki subjekta v postopku reševanja dobijo pravično nadomestilo v skladu z zahtevami iz člena 17(1) Listine.
- 416 Poleg tega v nasprotju s trditvami tožečih strank dejstvo, da ti stranki na dan sprejetja sheme za reševanje nista prejeli odškodnine, ne zadostuje za ugotovitev kršitve njune lastninske pravice, saj člen 17(1) Listine ne določa plačila odškodnine hkrati z omejitvijo lastninske pravice, temveč pravočasno plačilo.
- 417 Poleg tega je v zvezi s trditvami tožečih strank, s katerimi ti izpodbijata vrednotenje 3, navedenimi v repliki, ki se nanašajo na pomanjkanje neodvisnosti družbe Deloitte in kršitev njune pravice do vpogleda v spis, dovolj ugotoviti, da so brezpredmetne. Te trditve se namreč nanašajo na vrednotenje 3, opravljeno po sprejetju izpodbijanega sklepa, in na ločen postopek ter zato z njimi ni mogoče omajati zakonitosti izpodbijanega sklepa.

- 418 Na tretjem mestu, tožeči stranki v repliki trdita, da odškodnina, določena na podlagi različnega obravnavanja upnikov v okviru ukrepa za reševanje in običajnega insolvenčnega postopka, ni pravična odškodnina v smislu člena 17(1) Listine. Trdita, da če bi Komisija spoštovala pravo Unije, izpodbijani sklep ne bi bil sprejet ali pa bi bila shema za reševanje drugačna, zato plačilo nadomestila na podlagi člena 76(1) Uredbe št. 806/2014 ne pomeni pravične odškodnine. Dejansko nadomestilo tožečih strank naj bi bilo treba določiti na podlagi pravilnega hipotetičnega scenarija, ki bi bil neizvedba reševanja, ki bi ji sledila zasebna rešitev, ali pa podredno reševanje na podlagi pravilnega vrednotenja banke Banco Popular.
- 419 Opozoriti je treba, da je namen načela iz člena 15(1)(g) Uredbe št. 806/2014, v skladu s katerim noben upnik ne sme biti obravnavan slabše, zagotoviti, da bi tožeči stranki lahko prejeli nadomestilo, če je škoda, ki je nastala zaradi sheme za reševanje, večja od tiste, ki bi jo utrpeli, če bi banka Banco Popular prenehala po običajnem insolvenčnem postopku.
- 420 Vendar je v obravnavani zadevi EOR v shemi za reševanje ugotovil, da so bili pogoji iz člena 18(1) Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, in sicer da je banka Banco Popular propadala ali bi verjetno propadla, da nobena druga nadzorna dejavnost ali ukrepi zasebnega sektorja ne bi preprečili njenega propada glede na zahtevane roke in da je bil ukrep za reševanje potreben v javnem interesu. Opozoriti je treba, da tožeči stranki ne izpodbijata, da so bili ti pogoji v obravnavani zadevi izpolnjeni.
- 421 Iz tega sledi, da je bila v primeru, da shema za reševanje ne bi bila sprejeta, alternativa prenehanje banke Banco Popular v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom, kar sta tožeči stranki priznali na obravnavi.
- 422 Poleg tega iz analize tretjega tožbenega razloga izhaja, da hipotetični scenarij, na katerega se sklicujeta tožeči stranki in ki je v njunem dodatnem izvedenskem mnenju, v katerem se predvideva neizvedba reševanja banke Banco Popular, čemur bo sledila zasebna rešitev, ni upošteven.
- 423 Prav tako se v nasprotju s trditvami tožečih strank vrednost njune naložbe ne sme izračunati glede na stanje pred sprejetjem sheme za reševanje, temveč ustreza predpostavki, da shema za reševanje ni bila sprejeta, kar ustreza položaju, v katerem bi banka Banco Popular prenehala po običajnem insolvenčnem postopku.
- 424 V zvezi s tem je Sodišče na področju državnih pomoči razsodilo, da bi bile izgube delničarjev bank v težavah vsekakor enako velike ne glede na to, ali vzrok zanje temelji na odločbi o začetku stečajnega postopka, ker državna pomoč ni bila dodeljena, ali na postopku dodelitve take pomoči, pogojene s predhodno porazdelitvijo bremena (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 75).
- 425 Sodišče je ugotovilo, da je v točki 46 sporočila o bančništvu navedeno, da „bi bilo treba upoštevati „načelo, da noben upnik ne utrpi večjih izgub, kot bi jih sicer“, in da „[z]ato podrejeni upniki z ekonomskega vidika ne bi smeli prejeti manj, kot bi bil njihov instrument vreden, če državna pomoč ne bi bila dodeljena“ (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 77).
- 426 V skladu z ugotovitvami Sodišča je iz te točke razvidno, da ukrepi porazdelitve bremena, s katerimi je pogojena dodelitev državne pomoči banki s kapitalskim primanjkljajem, ne morejo povzročiti posega v lastninsko pravico podrejenih upnikov, ki ne bi nastal v stečajnem postopku, ki bi sledil,

če pomoč ne bi bila dodeljena. V teh okoliščinah ni mogoče tehtno trditi, da ukrepi porazdelitve bremena, kakršni so ti iz sporočila o bančništvu, pomenijo poseg v lastninsko pravico delničarjev in podrejenih upnikov (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točki 78 in 79).

- 427 Poleg tega se, kar zadeva vrednostni papir, znesek dolgovane odškodnine presoja glede na dejansko tržno vrednost tega vrednostnega papirja ob sprejetju spornih predpisov, in ne glede na njegovo nominalno vrednost ali znesek, za katerega bi njegov imetnik upal, da ga bo prejel ob njegovi pridobitvi (glej sodbo z dne 13. julija 2018, K. Chrysostomides & Co. in drugi/Svet in drugi, T-680/13, EU:T:2018:486, točka 314 ter navedena sodna praksa).
- 428 Zato je treba po analogiji ugotoviti, da uporaba načela, v skladu s katerim noben upnik ne sme biti slabše obravnavan, iz člena 15(1)(g) Uredbe št. 806/2014 v obravnavani zadevi tožečima strankama zagotavlja pravično odškodnino v skladu z zahtevami iz člena 17(1) Listine.
- 429 Iz vsega navedenega izhaja, prvič, da je banka Banco Popular propadala ali bi verjetno propadla in da ni bilo alternativnih ukrepov, s katerimi bi bilo mogoče ta položaj preprečiti, drugič, da bi bil brez reševanja za banko Banco Popular uveden običajni insolvenčni postopek ter, tretjič, da so morali delničarji banke Banco Popular nositi tveganje svojih naložb in da Uredba št. 806/2014 določa morebitno plačilo nadomestila v skladu z načelom, da se noben upnik ne obravnava slabše. Zato je treba ugotoviti, da odločitev o odpisu in konverziji lastniških instrumentov banke Banco Popular v okviru sheme za reševanje ne pomeni pretiranega in nesprejemljivega posega v bistvo lastninske pravice tožečih strank, temveč jo je treba šteti za upravičeno in sorazmerno omejitev njihove lastninske pravice v skladu z določbami člena 17(1) in člena 52(1) Listine.
- 430 Poleg tega je treba navesti, da tožeči stranki trdita, da je obravnava v okviru običajnega insolvenčnega postopka ustrezno merilo za določitev nadomestila, kadar je bilo reševanje banke izvedeno zakonito. Trdita, da bi v obravnavani zadevi, ker shema za reševanje ni bila v skladu z določbami Uredbe št. 806/2014, moralo nadomestilo, ki jim pripada, temeljiti na položaju, v katerem bi se znašli brez nezakonitih aktov.
- 431 Ugotoviti je treba, da namen takšne argumentacije ni dokazati kršitev lastninske pravice, temveč gre dejansko za zahtevek za nadomestilo za škodo, ki je nastala zaradi nezakonitega dejanja institucije Unije, ki se lahko dodeli v okviru odškodninske tožbe.
- 432 Peti tožbeni razlog je zato treba zavrni.

Predlogi za sprejetje ukrepov procesnega vodstva

- 433 Tožeči stranki v tožbi navajata predloge za sprejetje ukrepov procesnega vodstva, s katerimi naj Splošno sodišče Komisiji, EOR in ECB naloži predložitev nekaterih dokumentov.
- 434 Ugotoviti je treba, da je Splošno sodišče s sklepom o pripravljalnih ukrepih z dne 21. maja 2021 na podlagi člena 91(b), člena 92(3) in člena 103 Poslovnika Komisiji in EOR naložilo, naj predložita nekatere dokumente, navedene v točki 93 zgoraj. Splošno sodišče je s sklepom z dne 16. junija 2021 ugotovilo, da dokumenti, ki sta jih Komisija in EOR predložila v zaupni različici, niso upoštevní za rešitev spora. Nasprotno pa je bil dopis banke Banco Popular, ki ga je ta 6. junija 2017 poslala ECB, brez priloge posredovan drugim strankam.

- 435 V zvezi s predlogi za odreditev ukrepov procesnega vodstva ali pripravljanih ukrepov, ki jih je vložila stranka v sporu, je treba opozoriti, da samo Splošno sodišče presoja morebitno potrebo po dopolnitvi podatkov, ki so mu na voljo v zadevi, o kateri odloča (glej sodbo z dne 26. januarja 2017, Mamoli Robinetteria/Komisija, C-619/13 P, EU:C:2017:50, točka 117 in navedena sodna praksa; sodba z dne 12. novembra 2020, Fleig/ESZD, C-446/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:918, točka 53).
- 436 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da se Splošno sodišče na podlagi podatkov iz spisa in pojasnil, ki so bila dana na obravnavi, lahko opredeli, saj se na podlagi ugotovitev, tožbenih razlogov in trditev, navedenih med postopkom, ter glede na dokumente, ki so jih predložile stranke, lahko koristno izreče.
- 437 Iz tega sledi, da je treba predloge tožečih strank za sprejetje procesnih ukrepov zavrniti.
- 438 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je treba tožbo v celoti zavrniti, ne da bi bilo treba odločiti o dopustnosti tožbenega predloga tožečih strank, ki sta ga ti podredno vložili za razglasitev ničnosti člena 1 izpodbijanega sklepa.

Stroški

- 439 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspehi stranki. Ker tožeči stranki nista uspeli, se jima v skladu s predlogoma Komisije in banke Banco Santander naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov zadnjenavedenih.
- 440 V skladu s členom 138(1) Poslovnika države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške. V skladu s členom 1(2)(f) Poslovnika so „institucije“ institucije Unije iz člena 13(1) PEU in organi, uradi ali agencije, ki so bili ustanovljeni s Pogodbami ali z akti, sprejetimi za njihovo izvajanje, in ki so lahko stranke pred Splošnim sodiščem. V skladu s členom 42(1) Uredbe št. 806/2014 je EOR agencija Unije. EOR zato nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Družbi Algebris (UK) Ltd in Anchorage Capital Group LLC nosita svoje stroške ter stroške Evropske komisije in banke Banco Santander, SA.**
- 3. Enotni odbor za reševanje (EOR) nosi svoje stroške.**

Van der Woude

Jaeger

Kreuschitz

De Baere

Steinfatt

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 1. junija 2022.

Podpisi

Kazalo

Pravni okvir	2
Dejansko stanje spora in dejstva po vložitvi tožbe	5
Položaj banke Banco Popular pred sprejetjem sheme za reševanje	5
Druga dejstva pred sprejetjem sheme za reševanje	8
Shema za reševanje za banko Banco Popular z dne 7. junija 2017	10
Dejstva po sprejetju sklepa o reševanju	12
Postopek in predlogi strank	12
Pravo	14
Prvi tožbeni razlog: Komisija ni preučila sheme za reševanje, preden jo je odobrila	15
Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve	20
Tretji tožbeni razlog: kršitev obveznosti varovanja poslovne skrivnosti in dobrega upravljanja ..	21
Četrti tožbeni razlog: očitne napake pri presoji pri uporabi členov 14, 18, od 20 do 22 in 24 Uredbe št. 806/2014	28
Prvi očitek: zanesljivost vrednotenja 2 in njegova začasnost	29
Drugi očitek: prilagoditve, ki jih je izvedla družba Deloitte	31
Tretji očitek: razpon, določen v vrednotenju 2	38
Šesti tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave	40
Peti tožbeni razlog: kršitev lastninske pravice	48
Predlogi za sprejetje ukrepov procesnega vodstva	53
Stroški	54